

Eroare de un grad

piesă în două acte

Personaje

— GENERALUL
— COLONELUL
— MAIORUL
— ANN
— ALL
— ROBI
— VOCEA

ACTUL I

Decorul trebuie să sugereze interiorul — cit mai original — al unei nave spațiale. În centru și pe un plan o idee mai ridicat, camera de comandă. În stînga, o cameră-ecluză, în dreapta, cea de investigații medicale, ambele reduse ca volum. Dacă este posibil, în fundalul camerei de comandă, un ecran mare, pe care se vede imaginea incremenită a unui peisaj arid, întunecat, asemănător cu unul lunar. Costumele de protecție ale membrilor echipajului sînt simple, ușoare. Căștile pentru cap lipsesc, dar, în jurul gîtului, costumele au prevăzut un sistem de cuplare cu acele presupus existente căști.

GENERALUL (50—60 de ani, scund, voluminos) : Chestia asta trebuie să recunoști că e bizară !

COLONELUL (45—50 de ani, înalt, uscățiv, meșterește la niște butoane ale mesei de comandă) : Este nemaipomenit de bizară, domnule general.

GENERALUL Sincer vorbind, cine-și putea imagina ? ! Că prostioarele alea, născocite de tot felul de nebuni, ar putea să devină realitate ?

COLONELUL : Nici un om serios, bineînțeles !

GENERALUL : Venind încoace, mă tot întrebam dacă nu cumva visez ? ! Mai repede mi-ar fi venit să cred că un batalion de pușcași marini a început, așa, peste noapte, să zboare călare pe

mături. Ori că nevastă-mea îmi pune coarne !

COLONELUL : E într-adevăr de neimaginat, domnule general ! Dar, din păcate pentru noi, s-a întîmplat !

GENERALUL Ei, da, din păcate, faptul e fapt !

COLONELUL : Gîndiți-vă numai, vă rog, în ce situație am fost pus eu ! Cînd a trebuit să admit, vorba dumneavoastră, că nu visez deloc ! Și că... tot vorba dumneavoastră, ce consideram a fi doar „un subiect gras“ pentru filme și cărți proaste a devenit... evenimentul zilei ! (Se aud niște păcănituri discrete din direcția tabloului de bord în jurul căruia se tot învîrte Colonelul.)

GENERALUL : Întrebarea e dacă o fi

- acolo și vreun general. *(Priveste ecranul central, pe care se zăresc doar șase puncte luminoase, viorii, dispuse într-un fel de formație.)* Nu pot vorbi, îți dai seama, cu oricine!
- COLONELUL : Trebuie să fie ! Poate, cine știe, nu-și spune așa. Chiar dacă i se zice altfel, dar există, prin funcție, prin onoarea care i se cuvine pentru meritele lui... e tot general, domnule general, nu ? !
- GENERALUL : Sigur, dragă, sigur că da. Și din moment ce au cadadicsit să bată atîta drum, pentru a veni pînă aici, eu... sincer vorbind, nu-mi închipui cum ar fi putut-o face, fără să fie sub o comandă fermă, a unui om pe deplin competent...
- COLONELUL : Și cu o îndelungată experiență. *(Piriiturile cresc în intensitate.)*
- GENERALUL : Ce se întîmplă, colonel ?
- COLONELUL : Îl voi prinde pe monitor imediat, domnule general, imediat. *(Meșterește la clapele.)*
- GENERALUL : Dar mi-ai spus încă de-acum un sfert de ceas că s-a întors ! De ce întîrzie, ce tot moșmondește căpitanul dumitale, unde e ?
- COLONELUL : În prima cameră-ecluză. Singura în care... nu-mi explic de ce, s-a defectat sistemul de legătură.
- GENERALUL : Foarte rău ! *(Se ridică din fotoliu, începe să se agite, nemulțumit.)* Eu, într-o oră, trebuie să raportez Centrului ce și cum, înțelegi ? Și sînt îngrijorat. Pentru că, sincer vorbind, ai acționat imprudent, permițîndu-i să meargă pe nava lor.
- COLONELUL : Imprudent ? Chiar extrem de imprudent, domnule general ! Dăr ce era să fac ? Centrul îmi ordonase să acționez *neîntîrziat* în direcția medierii unei legături cu „misterioșii necunoscuți”. Iar... un minut doar mai tîrziu, acești... aceste ființe mi-au cerut „să le trimit un mesager”.
- GENERALUL : Ei da, un mesager, un mesager ! Și dacă-l opreau ca ostatic ? Nu te-ai gîndit ? Îm ? ! De ce nu ți-a dat prin cap să le ceri om în schimb ! Adică, mă rog, pe unul de-al lor, în locul căpitanului dumitale !
- COLONELUL : Și *(ingrozit)*... să fi adus pe nava... pe nava noastră... o ființă necunoscută ? Nicăieri nu se prevede așa ceva în Regulament !
- GENERALUL : Nu s-o fi prevăzînd, dragă, dar situația este excepțională ! Și acum, poftim, pierdem timp ! Dacă Centrul m-a expedit așa, pe nepusă-masă, aici unde nici nu visasem vreodată să ajung, înseamnă că problema e de maximă importanță ! Închipeie-ți, a sunat telefonul ; în plină noapte. Alertă gradul unu ! N-am apucat să-mi beau nici cafeaua. Sincer vorbind, comoara de nevastă-mea n-a catadicisit să deschidă măcar un ochi. Ești însurat, colonel ?
- COLONELUL : De douăzeci de ani, domnule general.
- GENERALUL : Ei, atunci nu trebuie să-ți explic.
- COLONELUL : O clipă ! Va intra în curînd în cea de-a doua cameră-ecluză.
- GENERALUL : Cine, dragă ?
- COLONELUL : Căpitanul, domnule general.
- GENERALUL *(neatent, își urmărește ideea)* : Aha ! Și, cum îți spuneam, comoara mea de nevastă n-a fost în stare să realizeze măcar anvergura evenimentului ! Ai aflat, cred, că această viitoare bază strategică pe care ne aflăm poartă pecetea familiei mele. Primul bocanc ce s-a împlîntat în solul acestui magnific satelit natural...
- COLONELUL : Cunosc, domnule general. Era un bocanc produs de firma socrului dumneavoastră.
- GENERALUL : Ei da ! Și, după acest istoric bocanc, voi fi acum primul care va comunica Centrului... Asta e, dragă, să vedem : ce voi comunica ? Ce face căpitanul ?
- COLONELUL : Avem un sistem, adică o adevărată miniație de purificare. Ființele acelea, care nu știm nici de unde vin, nici cum de-au apărut aici, s-ar putea să dispună...
- GENERALUL : De un armament cu totul necunoscut și eficace ! Știu, colonel ! Păi ce, altfel stăteam să tratăm cu ele ?
- COLONELUL : Sigur că nu, domnule general. De-asta m-am și temuț să le supăr. Mă refeream însă la... virușii lor. Pe planeta din care vin, pe nava unde a fost căpitanul, acei microbi, viruși sînt poate inofensivi. Dar, în atmosfera noastră, e posibil să prolifereze subit și să devină...
- GENERALUL : Pricep, colonel, pricep, dar scutește-mă de amănunte ! De sistemele și toate chestiile astea cu microbi. N-a avut costum de protecție, căpitanul dumitale ?
- COLONELUL : Ba da ! Un costum ultra-modern, produs chiar de firma socrului dumneavoastră.
- GENERALUL : Păi atunci ? ! *(Mișcare în camera-ecluză din stînga, foarte slab luminată. O femeie tînără, îmbrăcată în costum spațial și cu o cască transparentă pe cap, a stat pînă acum nemișcată, atingînd doar din cînd în cînd butoanele unui mic panou de control. O ușă exterioară se deschide, în camera-ecluză pătrunde Căpitanul, o siluetă în costum spațial greoi. Ușa pe care a intrat se închide.)*
- COLONELUL : Dar costumul trebuie să-i fie scos de cineva. Prima cameră-ecluză

viza o purificare exterioră a costumului, pe care, acum, în cea de-a doua, îl va scoate. Priviți, vă rog, domnule general ! (*Arată un ecran lateral, invizibil pentru spectatori.*) Locotenentul tocmai îi desurubează casca. (*Tinăra începe să execute operația, o incomodează însă propria cască, și-o scoate.*)

GENERALUL : Cine ? A, e fata care ne-a făcut cafele, nu ?

COLONELUL : Da, pilotul navei. (*Tinăra începe să desfacă nenumăratele dispozitive ale costumului complicat al Căpitanului.*)

GENERALUL : Cum ? Ea te-a adus pe dumneata până aici ? ! Fetița asta ?

COLONELUL : E cel mai bun pilot al penultimei serii. Patru misiuni spațiale impecabile la activ. Și, grație unui dispozitiv secret...

GENERALUL : Apropo de pilot. Maiorul care m-a adus pe mine unde e ?

MAIORUL (*din care s-au văzut până acum doar picioarele, se ridică din fotoliul care se află plasat într-o mică nișă a camerei de comandă. 35—40 de ani, mișcări rigide, voce ca de automat*) : Aici, domnule general.

GENERALUL : Dragă, să faci o cafea bună sper că știi...

MAIORUL : Mă voi strădui să fiu la înălțime, domnule general.

GENERALUL : Foarte bine, executarea ! Ce ziceai, colonel, de dispozitivul secret ?

COLONELUL (*scăzut, încântat de el*) : Am un sistem audio-vizual conectat la toate camerele de pe navă. În calitatea mea de comandant al acestei nave spațiale, trebuie să știu, nu-i așa, tot, tot ! (*Locotenentul are încă dificultăți cu costumul Căpitanului, nu a reușit să-i scoată casca.*)

GENERALUL : Pot deci să vorbesc cu căpitanul ?

COLONELUL : Nu... Aăă... Legătura e unilaterală. Vom putea auzi însă ce vorbesc ei în camera-ecluză.

GENERALUL : Dă-i drumul, ce mai aștepti ? ! (*Se aude un biziit.*) Ce-i asta ?

COLONELUL : E... rășnița de cafea. (*Se întoarce încurcat spre nișa unde e Maiorul.*) Și imi... imi bruiază sistemul de... Un moment, mai am eu niște cafea măcinată.

GENERALUL : Lasă, dragă, să fie proaspăt rășnită. O să mai aștepti acum un minut, eu am așteptat, în definitiv, un ceas, nu ? Și, dealtfel, îi văd foarte bine și-așa. (*Privesc amîndoi ecranul lateral, invizibil pentru public. Biziitul rășniței încetează.*) Nu înțeleg însă de ce, pe tot parcursul misiunii, căpitanul ăsta al dumitale nu a raportat nimic ! Ce fel de disciplină e asta ?

COLONELUL : Am... să-i frec ridichea, domnule general. Deși...

GENERALUL : Ce „deși“ ? ! Nici un „deși“ ! Și-ar fi trebuit să-l pui la punct înainte de-a pleca să facă pe mesagerul, asta e vina dumitale !

COLONELUL : Aveți desigur dreptate, dar, vedeți... e și el, ca și fata, un foarte bun specialist. Cu ăștia știți cum e...

GENERALUL : Ce vorbești, colonel ? ! Adică maiorul meu crezi că nu e un foarte bun specialist ? !

COLONELUL : Da, dar este un robot.

GENERALUL : Robot ? ! Maiorul meu ? ! Cum așa ? (*Se întoarce spre Maior.*) Maiorul, ce, ești un robot ?

MAIORUL : Nu sînt un robot, domnule general.

GENERALUL : Vezi că nu e ? ! M-aș fi mirat, sincer vorbind, îl iau cu mine întotdeauna, pentru că ride frumos.

COLONELUL : Ride... frumos ? !

GENERALUL : Da, așa, foarte tonic ! Reconfortant. Cînd sînt într-o pasă proastă, îi spun să ridă.

COLONELUL : Și... ride ! ?

GENERALUL : Păi dacă-i dau ordin ! Ia rîzi, maiorule, puțin ! (*Maiorul ride.*) Vezi ? Și nu e numai reconfortant risul lui, imi dă chiar și idei.

COLONELUL : Vă dă și idei ?

GENERALUL : Uneori ! Dar nu e singura calitate pe care o are, știe să și strănute foarte reușit. Fii atent ! Maiorule, strănuiți ! Unu, doi, trei ! (*Maiorul strănută de cîteva ori.*) Destul ! Vezi, colonel ! Asta-i un bun specialist, nu cei din echipajul dumitale ! Un specialist, după mine, trebuie să știe de toate, inclusiv să ridă la ordin și să strănute la comandă ! Dar ce faci, nu dai drumul la drăcia aia ? ! Că, uite, văd că îi scoate casca ! (*Se uită la ecranul lateral.*)

COLONELUL : Imediat vom auzi ce vorbesc, domnule general. (*Apasă un buton.*)

ANN (*a izbutit să decupleze și să deșurubeze în sfîrșit casca grea a costumului sofisticat*) : Sînt oameni sau roboți ?

ALL (*30 de ani, tip flegmatic*) : Uf !... Dracu' știe.

ANN : Vreau să spun, sînt acolo niște ființe inteligente, sau doar nave automate de cercetare ? (*Îi scoate și mănușile de protecție.*)

ALL : Cred că nici măică-mea, dacă m-ar fi văzut în blestemăția asta de costum, n-ar fi putut spune ce sînt.

GENERALUL : Ce zice ? ! Și ce tot face acolo ? El ! El ce face ?

COLONELUL : Hm... Mî se pare că se scarpină pe nas. Știți, cît a stat cu casca specială...

ALL : Semăn cu un butoi. O mizerie, costumul ăsta „de protecție totală“. O porcărie savantă, grosolană, complicată și inutilă !

GENERALUL : Ce-a spus ?! Măgarul !
ALL : Dacă tipii aveau de gând să mă lichideze, sint convins că ar fi făcut-o mai ușor decât ai stăvi un gindac !
ANN (*interesată, surescitată, lucrează în continuare cu rapiditate, pentru a-l scoate pe All din costum*) : Ai reușit să-i vezi de aproape ?
ALL Am impresia... că am început să văd dublu. La întoarcere, puteam să jur că alături de nava noastră mai era una.

ANN : Aaa, păi c ! „Mogildeața” a binevoit să ne onoreze cu prezența.

ALL Cine ? !

ANN „Mogildeața” ! Sau „Moș Papuc”, dacă-ți place mai mult. Închipuiește-ți că este aici de un ceas și mai bine.

COLONELUL (*disperat*) : Domnule general, permiteți-mi, vă rog, ar fi mai bine dacă... (*Dă să întrerupă legătura.*)

GENERALUL : Nu, nu, nu, nu ! Lasă, colonelule, nu întrerupe ! Aud lucruri tot mai interesante despre echipajul pe care-l conduci.

ALL Pe „Iepuraș” l-au trecut, bănuiesc, toate nădușelile.

ANN (*o pufnește risul*) : Era deja pe jumătate leșinat, încă de când am dat de navele ăstora aici. Spera, săracul, o simplă misiune spațială de rutină, de testare a navei ! Și, când colo...

GENERALUL : Cum ți-a zis colonelule ? ! „Iepuraș” ! ?

ANN : Stai ! Mai sînt încă două dispozitive care trebuie debransate.

ALL : Oh ! „Mogildeața” în ce toane e ?

ANN Cam nevricos. Și pătruns de importanța misiunii ca un rinocer într-o farmacie.

COLONELUL : Domnule general este... este... Am să...

GENERALUL : Lasă, „Iepurașule”, lasă-i pe ei ! Lasă, că o să discutăm noi doi asta, îți promit.

ANN : Ne-a consumat deja jumătate din cafeaua naturală pe care numai eu știu cum izbutisem s-o aduc la bord, în locul „tonifiantelor” alea nenorocite ! Pufăia și întreba mereu „de ce nu transmiți nimic”. Chiar, de ce n-ai transmis ?

ALL Eu ? Voi n-ați răspuns...

ANN : Noi ? ! Am încercat tot timpul să luăm legătura cu tine ! Tot timpul.

ALL : Îhi !... Înseamnă... Da, trebuia să-mi închipui.

ANN Ce ?

ALL : Au bruiat... ori mai exact spus, au absorbit... ei știu cum, orice emisie radio.

MAIORUL (*se apropie de General cu o tăviță*) : Cafeaua, domnule general.

GENERALUL (*serafic*) : N-am nevoie. N-auzi, maiorule, că nu sînt în rația acestei nave ? N-auzi că sînt și așa „nevricos” ? !

COLONELUL Domnule general, vă rog să...

GENERALUL : Dă-i-o „Iepurașului”, s-o bea el ! (*Alt ton.*) Despre toate astea o să mai vorbim noi, colonelule, la întoarcere ! Hm, hm ! O să mai vorbim !

COLONELUL (*distrus*) : Domnule...

GENERALUL (*iarăși calin*) : Be-a-o, dragă, acum ! Te rog eu, colonelule ! Be-a-o liniștit ! Ei, be-a-o, dacă zic ! (*Colonelul ia cafeaua.*)

ALL Un duș am timp să fac, înainte de-a da ochii cu „Moș Papuc” ?

ANN : E, din păcate, obligatoriu. Duș de unde, bineînțeles.

ALL Din păcate, crezi tu. Mă simt...

ANN : Îmi închipui cum te simți, dar va trebui să stai și eu în „camera de purificare”, am venit în contact cu costumul ăsta.

ALL Ei și ?

ANN Regulamentul ! „Nu se știe niciodată dacă într-o cută a costumului n-a rămas o famiuliță de microbi fatali”. Și, din motive de economie — nu bănuiam că vom da peste navele ăstora aici — seturile dezinfectante sînt limitate. Nu știm nici de cîte ori va mai trebui să mergi pe nava lor, deci... vom intra în ultima cameră-ecluză împreună. Să zicem... cam sumar îmbrăcați. După regulament, ar trebui să fim goi pușcă ! Te sperie perspectiva ?

ALL : Presupun că n-ai să încerci s-o amuzi și pe nevastă-mea, la întoarcere, povestindu-i asemenea detalii ?

ANN : N-are de ce să se teamă, vom beneficia de asistență permanentă.

ALL : Asistență ? ! Adică ?

ANN : Ți-am spus că generalul pufăie de nerăbdare. Așa că îți vei prezenta raportul... îmbrăcat doar în harnașamentul aparatului de control, cu ochii pe ecranul în care-ți vei vedea șefii în mărime naturală !

ALL : Sper că video-comunicarea nu e reciprocă. Adică n-o să ne poată vedea și ei !

ANN : „Iepurașul” m-a asigurat de asta, evident. Și, evident, nu-l cred. Dar, ca pilot într-o misiune spațială, nu pot să nu execut.

ALL : Mda ! Mai e ceva de făcut aici ? (*A rămas într-un fel de maiou și-n slip.*)

ANN Să scoți de pe tine ce-a mai rămas și să treci dincolo, vin într-o clipă și eu. Hainele, lasă-le toate aici ! Nevestei tale n-am să-i spun nimic, fii liniștit, undă că-i de-o gelozie feroce.

ALL : De unde știi ?

ANN : Eh ! Ia-o-nainte ! (*A început să-și scoată și ea costumul ușor.*) Nu uita să înghiți porcăriile alea de „neutralizare”, cînd treci prin coridorul dușului de unde ! Te întinzi după aia pe pat și... pregătește-te să-ți începi cel mai

- original raport din cite s-au prezentat vreodată !
- ALL (zimbet) : Pot să constat că arăți din ce în ce mai bine ?
- ANN (a rămas într-un fel de costum de baie, zice sec) : Gîndește-te la raport ! Imaginea, sper că nu, dar cuvintele tale vor fi înregistrate, sînt așteptate de miliarde de oameni.
- ALL Mă indoiesc. Mă tem că miliardele acelea de oameni nici nu știu măcar de existența noastră aici. Necum că am luat contact cu o altă civilizație.
- ANN (a pliat costumele și le viră într-o nișă) Populația planetei crezi că încă nu a aflat de acești străini ? !
- ALL Nu cred, sînt sigur că habar n-are ! Scopul venirii noastre aici... În fine ! (Deschide o a doua ușă din fundalul camerei-ecluză, dispăre, femeia îl urmează.)
- GENERALUL : Treci pe emisia din camera cealaltă !
- COLONELUL : Un moment, domnule general !
- GENERALUL : Treci imediat, ți-am spus că aud lucruri foarte interesante, „Iepurașule” ! (Îi ia cafeaua, pe care Colonelul n-a îndrăznit totuși s-o bea.)
- COLONELUL : Vă previn că ne vor auzi și ei acum... ce vorbim și...
- GENERALUL : Asta și vreau. (All și Ann au apărut în camera din stînga, cea de investigații medicale. Au rămas într-un fel de costume ușoare de baie, All se instalează pe un fel de pat înclinat la 30—45 grade față de verticală, tinăra începe să-i fixeze pe cap diferite dispozitive.)
- COLONELUL : Și i-am spus fetei, locotenentului, i-am spus că... nu avem imagine din...
- GENERALUL Am priceput, fă legătura, voi fi discret, discret ! (Colonelul apasă pe un buton, Generalul s-a întors spre alt ecran nevăzut, e acum cu fața spre camera de investigații.) Hm ! Hm ! Văd că arăți foarte bine, căpitane... (Locotenentul încremenește o clipă, Generalul realizează gafa.) Adică... da, în fine, sincer vorbind, sînt grăbit. (Soarbe din cafea.) Așa că intru direct în subiect : ce intenții au, de ce forțe dispun ? La obiect, scurt, precis, fără alte chestii !
- ALL : ...Nu au intenții agresive, domnule general.
- GENERALUL : Ha ! Zău ? Argumente !
- ALL : ...Așa mi-au lăsat impresia. Nu mi-am dat seama de ce forțe dispun, pentru că... ar fi fost greu.
- GENERALUL : Ce-i aia „ar fi fost greu” ? Ai fost trimis acolo să afli ! Asta era scopul real — cred că ai înțeles — pentru care ți s-a ordonat, sincer vorbind, să mergi pe nava lor.
- COLONELUL : Dacă-mi permiteți, domnule general. Se află într-o stare psihică deosebită, accentuată de medicamentele administrate, care provoacă, după cum știți...
- GENERALUL : Bine, bine, și ?
- COLONELUL Asta ar explica, dealtfel, și unele expresii nu tocmai regulamentare, care în stare normală... Poate ar fi mai bine să-i permiteți să se rezume la un raport metodic, obișnuit, înșirînd cronologic ce a înregistrat din clipa cînd a pătuns pe nava străină...
- GENERALUL De acord ! Pentru că eu înțeleg, „Iep...” (tușește.) colonele, înțeleg foarte bine, tot ! Raportează, căpitane ! Dar fără amănunte, în trei sferturi de ceas trebuie să comunic Centrului situația, sincer vorbind, exactă, pricepi ?
- ALL : Da, domnule general. Sînt deci șase nave străine. Micronave, de fapt.
- GENERALUL : Asta știm. Le-am văzut și noi. (Se întoarce spre ecranul din fundal, unde se zăresc cele șase puncte strălucitoare în peisajul mohorit.)
- ALL : Eu am pătuns pe cea mai apropiată, pe care am numit-o „Numărul unu”. Pătrundere prin absorbție. M-am simțit atras, m-am trezit, dintr-o dată, dincolo de peretele... de peretele exterior al navei... în ceva ce trebuie să fi fost o cameră-ecluză de investigații.
- GENERALUL : Iar camere-ecluză ? ! (Iritat.) Aveți, toți aștia, aveți mania camerelor-ecluză ! Le vedeți peste tot. Am să dau ordin, pe navele noastre, să le desființeze. (Bea și restul cafelei.) Mai departe !
- COLONELUL (stupefiat) : Să le desființeze ? ! Domnule general, dar...
- GENERALUL : Lasă-mă, dragă, cu microbii și bacteriile dărmătoare ! Asta-i tot ce-ți umblă prin cap ! Bacterii ! Sînt lucruri mult mai importante de care trebuie să ne temem, știu eu mai bine ! Continuă, căpitane ! (Ann se instalează pe un pat similar, în camera de investigații, plan secund, își va fixa pe propriul corp investigatoarele.)
- ALL : ...Nu am rămas mult în acea cameră. Pereții, pereții absolut cenușii... ai interiorului acela sferic au început să se deformeze. Am fost transportat, nu înțeleg cum, fără să fac un pas, am trecut prin alți cîțiva pereți... am ajuns într-o încăpere largă, ovoidală, unde am fost depus în centru. Indicatoarele aparatului meu în tot acest timp...
- GENERALUL : Dă-le-ncolo de indicatoare ! I-ai văzut, căpitane ? ! Cum arată ?
- ALL : ...Este greu să...
- GENERALUL : Dragă, sînt mari, mici, floroși ? ! Cum, cum sînt ? !

ALL : Nu am zărit decît... nişte mogîldeţe. Douăsprezece mogîldeţe dispuse în semicerc.

GENERALUL : Mogîldeţe ? ! (Mirie.) Ce vrei să spui cu asta, căpitane ?

ALL : Nişte siluete fără formă precizabilă. Sau... o formă modificabilă, la fel de cenuşii ca întreg interiorul. Au apărut trecînd tot prin pereţi. De mărime... cam sub jumătate din talia mea.

GENERALUL : Înarmaţi ?

ALL : Nu mi-am putut da seama măcar dacă erau îmbrăcaţi în costume de protecţie sau nu.

GENERALUL : Cam de multe nu ţi-ai putut da seama ! Ehe, băiete ! Încep să cred că *cineva* nu te-a instruit cum trebuia la plecare. Ce tactică au adoptat ?

ALL : Paşnică... Adică mi-au vorbit, vorbesc... Limbajul folosit, vreau să spun, era identic, aceeaşi voce, cred, cu cea pe care am auzit-o în emisiunea radio prin care ne-au invitat să le vizităm nava. Cuvintele aveau un timbru străin, metalic, dar erau perfect inteligibile.

GENERALUL : Aha ! Aha ! Şi cine crezi că i-a învăţat limba noastră ?

ALL : Sînt mai de mult aici. Am înregistrat şi „decodificat“, au reuşit, mă rog, să traducă, să înţeleagă limba noastră, înregistrînd diferite emisiuni de radio şi televiziune.

GENERALUL : Ce-i aia „sînt mai de mult aici“ ? De cînd ? *Cineva* ar fi trebuit să te înveţe să te exprimi exact, căpitane ! Exact !

ALL : „Nu mi-au precizat !

GENERALUL : Pentru că nu i-ai întrebat ! Ca să-mi faci greutăţi ! Înţelegi că eu trebuie să prezint un raport Centrului ? Că, sincer vorbind, nu mă interesează... mogîldeţele dumitale, care trec prin pereţi, nici dacă sînt cenuşii sau roz-bombon, ci scopurile lor, pericolul pe care-l reprezintă !

ALL : Domnule general, după un prim contact...

GENERALUL : Au luat legătura sau nu cu... cu ştii dumneata cine ? Asta e lucrul cel mai important, căpitane ! Să ştim în ce stadiu se află tratativele cu... cu ceilalţi !

ALL : În nici un stadiu.

GENERALUL : Asta presupui dumneata ?

ALL : După cum s-au comportat, se pare că eu sînt... prima fiinţă umană cu care au intrat într-o legătură directă.

GENERALUL (*septic*) : Hm ! Ar fi bine.

ALL : Chiar prima fiinţă înzestrată cu raţiune cu care au reuşit să ia contact de cînd au plecat de pe planeta lor.

GENERALUL : Ce planetă ?

ALL : „Alizar“, parcă au numit-o. Se află la mii de ani-lumină faţă de noi.

GENERALUL : Mii de ani lumină, ai spus ? !

ALL : Da, şi am înţeles bine ; am insistat, să mă dăm seama.

GENERALUL : Păi, sincer vorbind, cum au ajuns, dragă, pînă aici ?

ALL : N-am reuşit să pricep, deşi s-au străduit să-mi explice. Dispun de mijloace de parcurgere a spaţiului... ori a timpului — relaţia asta „convertibilă“ pare foarte clară pentru ei, dar rămîne opacă pentru mine — graţie cărora au străbătut distanţe fantastice.

GENERALUL : Ascultă, căpitane ! Eşti sigur că nu ţi-au îndrăguit baliverne ? Înţelege, eu trebuie să raportez Centrului. Nu cumva, în spatele acestor dihanii, „mogîldeţe“, cum văd că îţi tot place să spui, se ascund, travestiţi, sincer vorbind, ştii dumneata cine ! ?

ALL : Exclus, domnule general. Tehnica aceea de infiltrare prin pereţi, statura lor şi imaginile proiectate, ale lumilor prin care au trecut...

GENERALUL : Ți-au arătat şi așa ceva ? Au luat deci contact cu alte civilizații ? Din alte sisteme solare ? !

ALL : Asta nu. Au asolizat pe planete din sisteme stelare diferite... aflate la distanțe uriașe, fără a găsi însă, pînă la noi, *niciieri*, ființe cu care să poată comunica.

COLONELUL : Interesant !

GENERALUL : Taci, taci, colonel ! Interesant, pe naiba ! Dragul meu căpitane, pricepe o dată că tot ce spui, tot ce ți-au înșirat sînt fleacuri, povești pentru copii ! Scopul ! Care e scopul acestei expediții a lor ? Cum de-au ajuns aici ? De ce s-au oprit tocmai pe satelitul nostru natural, și încă pe fața lui umbrită, cu care noi avem alte... Mă rog, mă rog, *ce urmăresc* ! ?

ALL : Afirmă că au ajuns aici absolut întimplător. Vizau un alt punct spațial, au comis o eroare de un grad...

GENERALUL (*neîncrezător*) : Hm ! „Eroare de un grad“, da ? !

ALL : Da. Și au ieșit din... hiperspațiu, sau așa ceva, într-un loc unde au detectat, spre surprinderea lor, un bogat flux de emisii radio ; ale noastre, care le-au...

GENERALUL : Așa pretind ei ? ! Hm ! Nu cred nici mort !

ALL : În ce privește scopurile, par să urmărească niște schimburi.

GENERALUL : Schimburi ? ! Comerciale, desigur.

ALL : Nu. Comerciale nu, ci... cultural-științifice.

GENERALUL : Ha ! „Cultural-științifice“ ! Să vină pînă aici, străbătînd mii de ani-lumină, pentru... Hai să fim serioși, căpitane ! Le-ai spus ce le-am putea noi vinde ? ! Adică nu, sincer vorbind, mai bine, sper că nu le-ai spus !

ALL : Nu-i interesează deloc...

GENERALUL : Ce nu-i interesează, domnule, ce nu-i interesează, de unde știi ? Despre costumul dumitale te-au întrebat cine l-a produs ?

ALL : Aă... nu. Nu-i preocupă însă nici măcar bogățiile solului nostru. Pretind că toate aceste bogății sînt nimicuri.

GENERALUL : Nimicuri ? !... Auzi, colo-nel ? ! „Nimicuri” !

ALL : În comparație cu cele științifice, culturale... care, după cum zic ei, „pot fi mai ușor transportate și sînt valabile oriunde”.

GENERALUL : Și cam ce fel de bogății științifice ? De nivelul armamentului nostru s-au interesat ori ba ?

ALL : V-am raportat că nu sînt agresivi. Și, mai precis zis, afirmă că sînt o civilizație care... nu cunoaște războiul.

GENERALUL : Nu cunoaște ce ? N-am înțeles.

ALL : Războiul. (*Pauză scurtă, încrăm-nire totală.*)

GENERALUL : Căpitane, îți bați joc de mine ? !

COLONELUL (*repede, speriat*) : Cum și-ar permite, domnule general !

GENERALUL : Ți-am spus să taci, colo-nel ! Păi îți imaginezi ? Dumneata îți poți imagina, sincer vorbind, să existe o lume, o civilizație avansată care să nu cunoască războiul ? ! Păi atunci, cum au progresat, dragă ? Cum îți imaginezi că poate evolua o civilizație planetară, dacă nu năzuiește să facă arme tot mai puternice ? !

COLONELUL : Sînt convins că l-au mințit, domnule general. L-au mințit ! E imposibil, bineînțeles.

ALL : Ba... pare foarte posibil. M-au întrebat o sumedenie de lucruri pe această temă, a războiului, arătau complet nedumeriți.

GENERALUL : Și te-ai lăsat păcălit ! Le-ai vorbit de nivelul armamentului nostru și de alte chestii ! Recunoaște !

ALL (*suris mic, pare amuzat*) : Nu era necesar ; știau tot. Mi-au proiectat imagini înregistrate de ei, după emisiunile noastre de televiziune.

GENERALUL : A ! (*Fierbe subit.*) Aaaa ! Am spus întotdeauna, întotdeauna că televiziunea asta e o calamitate. Transmite ce nu trebuie ! Poftim ! Să-mi faci un raport scris, separat, căpitane, numai cu chestia asta ! Sincer vorbind, e primul aspect cu adevărat interesant pe care l-ai sesizat. Mai departe !

ALL : Înregistraseră chiar, au înregistrări făcute în poligoanele noastre ultrasecrete ! (*Ca în paranteză.*) Despre unele nu aveam nici eu habar că există.

GENERALUL : Ceee ? ! Despre... poligoanele noastre secrete ? ! Ei, cum ? !

ALL : Cum anume au făcut-o, nu știu. Posedă însă imagini, nu numai exte-

rioare, explozii nucleare și altele, dar merg pînă la detalii, detalii din laboratoarele noastre militare.

GENERALUL : Și mai susții că nu-i interesează războiul, da ? ! Nu-ți dai seama că te contrazici, căpitane, sincer vorbind, chiar nu realizezi ? !

ALL : Nu, domnule general. Am spus că *nu au cunoscut* în istoria lor războiul, dar sînt *extrem de interesați de orice noutate*, vor să afle, să priceapă „de ce cheltuim atîta energie psihică pentru a o transforma în energie distructivă”, ca să folosesc expresia lor.

GENERALUL : I-auzi ! (*Toarce parcă, ironic.*) Au „curiozitate științifică”, dumnealor !

ALL : Din lumea noastră, războiul i-a uimit cel mai mult. A trebuit să le fac, pur și simplu, un istoric asupra evoluției armamentului, de la arcul cu săgeți și epoca sclavagistă...

GENERALUL : Ia stai ! Stai puțin, căpitane ! Ce-i cu „epoca sclavagistă”, ce te-oi fi apucat să le spui ? !

ALL : Voiau să înțeleagă de ce, cum a apărut prima dată războiul, la ce a servit. Am început, de fapt, cu epoca primitivă, le-am explicat că, pornind de la lipsa de hrană, ca urmare a mijloacelor tehnice rudimentare...

GENERALUL (*taie enervat*) : Și-au priceput ?

ALL : Nimic, domnule general. Li se părea paradoxal ca „atunci cînd *nu* ai mijloace suficiente, să te-apuci să creezi altele care să distrugă și puținul care e”, dar mai ales să ucizi ființe inteligente, adică o sursă „nepuizabil creatoare”, tot după expresia lor.

GENERALUL : Sînt timpști.

ALL : Am încercat să le motivez... că sclavii, lucrînd în locul altora, îi lăsau pe ceilalți să gîndească, epoca însemnînd, în fond, un progres față de cea anterioară.

GENERALUL : Nici asta n-au înțeles !

ALL : Deloc ! Cîtiva mai ales — trebuie să vă spun că, după fiecare răspuns al meu, țineau un fel de sfat, înainte de a-mi pune altă întrebare ori de a-mi explica ce nu pricepeam — ei bine, cîtiva dintre ei m-au sîciit cu tot felul de întrebări.

GENERALUL : Ahaha ! Cam ce fel de întrebări ?

ALL : De pildă, „cine putea ști că cei ce erau sclavi, deci condamnați la o muncă rudimentară, n-ar fi putut gîndi *mai bine* decît cei ce nu făceau decît să gîndească ?”

GENERALUL : Hopa ! Și afirmă totuși că *nu* au luat contact cu alții de pe planeta noastră înainte de-a te întîlni ?

ALL : După cît se arătau de interesați și nedumeriți, nu... nu-mi vine să cred

că au luat. V-am raportat că se sfătuiau înainte de a vorbi...

GENERALUL Ei și ? Ce tot insiști cu asta ?

ALL Pare un fel de obicei, ori mai mult decît atît ; au un spirit colectivîst foarte dezvoltat. Pretind că civilizația lor a evoluat pe bază de cooperare, sinceritate și disciplină.

GENERALUL : Sincer vorbind, ca și noi, nu ? Mă rog, disciplină a fost ceva mai puțină, e-adevărât, chiar pe nava asta ar mai fi de pus la punct una și alta, dar...

ALL Vreau să spun că sînt lipsiți — afirmă ei — de orice formă de individualism ; le sînt străine noțiunile de... agresivitate... dominație... subjugare.

GENERALUL : Ei, acum e clar ! Te-au păcălit, căpitane, așa ceva e exclus. Și, în mod sigur, au luat legătura cu știu eu cine, iar pe dumneata, sincer vorbind, te-au contaminat.

COLONELUL : Contaminat ?

GENERALUL Psihic, ideologic, colonele ! L-au molipsit, degeaba stă în camera aia, nu de microbi sau bacterii trebuie să ne ferim, ci ...de ceva foarte cunoscut.

ALL Recunosc, pare greu de imaginat versiunea lor, mai ales că afirmă...

GENERALUL : Ce mai afirmă ? De ce te-ai oprit ?

ALL : ...Cum să spun ? Afirmă... că n-au nici șefi.

GENERALUL Cum ai zis ? !

ALL Da, Și asta îi nedumerea, nu pricepeau...

GENERALUL (*exploziv*) : Termină cu aberația asta ! Ți-am spus că te-au înșelat ! Colonele, sincer vorbind, situația mi se pare tot mai gravă ! Creațiunile acelea... informe...

ALL Nu cred să fi jucat un teatru atît de izbutit, domnule general ! Prea știau multe despre noi. Deși nu înțelegeau mai nimic, nici cum de există... bărbați și femei.

GENERALUL : Cum ? Cum, cum ? !

ALL : Da. Au un singur sex.

GENERALUL (*dumirit*) : Păi vezi, dragă, că te-au mințit ! Ha ! Ha, ha ! Auzi ! Dar nu ți-ai pus și dumneata întrebarea, că aud că ești „un specialist“ ? ! Cum crezi, dom'ne, că se reproduc atunci ? ! Sau or fi eternei ? Ia spune, sînt și nemuritoare „mogildețele dumitale cenușii“ ? ! Îm ? Crezi și asta ? I-auzi, maiorule ? Auzi numai ce povești ni se toarnă aici !

MAIORUL : Dacă-mi permiteți... Cum să spun...

GENERALUL : Ei, ce ?

MAIORUL (*scăzut, ca o scuză*) : Culmea e că se poate, domnule general.

GENERALUL : 'Ai ? ! Ce să se poată ?

MAIORUL Chiar pe planeta noastră, la ființe, ce-i drept, inferioare, există posibilitatea de-a se înmulți, în anumite situații...

GENERALUL Dragă, ai început și dumneata ? !

MAIORUL Se cheamă... Eh ! Nu-mi amintesc cum se cheamă fenomenul, dar...

ROBI (*voce*) : Partenogeneză.

GENERALUL Ce-ai zis, colonele ?

COLONELUL : N-am zis nimic, domnule general. A ! Trebuie să fie Robi !

GENERALUL Robi ? ! Cine-i ăsta ? Ai un intrus pe navă ?

COLONELUL : A, nu. E robotul nostru. (*Merge și deschide altă nișă.*) Ia vino-ncoace, Robi !

ROBI (*înfățișare perfect umană, gesturi mai sacadate decît ale Maiorului*) La dispoziția dumneavoastră și vă rog să mă scuzați. Mi-am permis doar să precizez denumirea fenomenului specificat de domnul maior : partenogeneză. Sper că nu v-am supărat, vă rog să mă iertați, dacă intervenind...

GENERALUL : Încuie-l la loc pe dobito-cul ăsta, vorbește prea mult.

COLONELUL Un defect de fabricație, domnule general. Excesiv de amabil, dar e o adevărată enciclopedie ambulantă. Și știe să facă o cafea delicioasă.

GENERALUL A ! Atunci să-mi facă una, de probă.

ROBI : Imediat, domnule general. (*Se pune pe treabă rapid, atingînd cîteva clapete ale unei mașini.*) Dacă nu vă deranjez, mi-aș permite doar să vă atrag atenția asupra deosebitului eveniment. Cele spuse de domnul căpitan confirmă ipotezele savanților noștri...

GENERALUL : Dragă, ziceai că-mi face o cafea !

COLONELUL : O face, a pus-o la fiert. Mai scurt, la obiect, Robi !

ROBI : Vreau să spun... este magnific că întimplarea a ajutat să-și poată da mîna două civilizații raționale, aflate la milioane de ani-lumină. Nu trebuie nicicum ratat acest prilej, poate unic în existența noastră ! Vă rog să credeți, trebuie tratați cu toată politețea și prietenia acești oaspeți de seamă care au venit de peste...

GENERALUL (*Colonelului*) Ascultă ! Nu-l poți face să vorbească mai puțin ? Ce, mă-nvață pe mine cum să acționez ?

ROBI : Cafeaua e gata, domnule general. (*Aduce cafeaua.*) Și... (*Scoate niște sunete melodioase, un fel de „Clim, clim, clim !“, încremenește cu tăvița în mînă.*)

GENERALUL : Asta ce mai e, colonele ?

COLONELUL : Așa face el „Clim, clim !“, cînd îi vine o idee, domnule general.

ROBI Iertați-mă, dacă vă supăr cu vorbele mele, dar e o idee extraordinară, prin care am putea cuceri prietenia acestor străini și...

GENERALUL (*a luat cafeaua, a gustat-o*) : Im ! E excelentă într-adevăr ! Dar fă-l să tacă, mă agasează cu prostiile lui !

COLONELUL : Immediat, domnule general. (*Apasă un buton pe pieptul lui Robi.*)

ROBI : Pe scurt, străinii trebuie distruși.

GENERALUL Ce-a zis ?

COLONELUL : Că străinii trebuie distruși ! Normal ! I-am schimbat canalul, știți, lucrează în două faze.

GENERALUL Ce face ? ! Cum lucrează în două faze ? !

COLONELUL : Defectul din proiectul inițial a fost depistat de specialiștii noștri militari, imediat ce l-am preluat pe Robi.

GENERALUL Ce defect ? A, că vorbește mult ?

COLONELUL : Nu numai că plictisea cu excesul lui de politețe, domnule general, dar avea și idei... de-astea, cum le zice ?

GENERALUL Nu cumva subversive ?

COLONELUL : Așa ceva, dar mai rău. Ce fel de idei aveau, Robi ? Cum naiba le zice ?

ROBI : „Umaniste“ !

COLONELUL : Asta era ! Umaniste, domnule general, auziți ! Capetele de ou care-l proiectaseră îl imbibaseră cu concepții de-astea ostile, „umaniste“ ! Și-atunci, specialiștii noștri „l-au întors“ !

GENERALUL : Ce i-au făcut ? Cum „l-au întors“ ? (*Se uită mai atent la Robi.*) Da' ce-i, mănășă ?

COLONELUL : L-au perfecționat, l-au dublat adică. Pentru timpul cât face curățenie, mîncare, cafele etc., îl folosim în faza inițială. Dar, după cum vedeți, poate deveni mult mai util ; în faza a doua, e un războinic înăscut ! (*Din direcția lui Robi se aude un „Bum, bum, bum !“*) A, asta înseamnă că i-a venit o idee ! Dar una sănătoasă, de data aceasta.

ROBI : Știu cum pot fi străinii d'ștruși.

GENERALUL Hopa ! Asta mă interesează, sincer vorbind. Cum, Robi ? Ia spune, dragul meu, cum ?

ROBI : Dinăuntru.

COLONELUL : Aha ! Grozav ! Foarte bine, Robi !

GENERALUL : Hm ! Da. Dar... sincer vorbind... cum dinăuntru ?

ROBI La următoarea vizită pe care le-o vom face, în locul căpitanului voi merge eu. În spate cu o încărcătură explozivă tip trei ! Mă sacrific, dar le vom face zob hardughia zburătoare !

GENERALUL : Ei, asta da ! Iată ce-nseamnă, sincer vorbind, un ostaș ade-vărat, colonele ! Pun prinsoare că unui membru al navei dumitale nu i-ar fi trecut prin scăfirlie o asemenea idee !

COLONELUL Păi, Robi și el... e și el membru al echipajului meu, nu ?

ROBI : Porunciți să plec în misiune, domnule general ?

GENERALUL A, nu, Robi, nu încă ! Distrugerea, la urmă, trebuie să aflăm întâi cît putem de mult, sincer vorbind, în termeni hm, hm, prietenești, despre acești străini și numai după aceea... Așa, ce spuneam, maiorule, deci ?

MAIORUL Spuneam că au un singur sex, domnule general, fenomenul... ăla, cum îi zice, e bine cunoscut de știință, biologia poate explica...

GENERALUL (*izbucnește*) Cum adică, un singur sex ? ! N-au deci femei ? Deloc, deloc ?

(*Ann a început să-și scoată curelele și electrozii de investigație.*)

COLONELUL (*luminat*) : Dar asta ar lămurii totul ! Sigur, tot, tot !

GENERALUL Ce-ar lămurii, colonele ? !

COLONELUL Lipsa de conflicte de orice fel ! Și „colectivismul“ acela al lor ! Știți că... hm, comorile astea de femei întotdeauna au fost cauza tuturor conflictelor și... (*Ann tușește discret.*) Mda !

GENERALUL : Ce „Mda“, dragă ? Ce „Mda“ ! ?

ANN : Îmi permiteți să vă aduc la cunoștință că investigatoarele anunță lipsa oricărui pericol microbial, bacte...

GENERALUL Lasă-mă, fată dragă, cu fleacurile astea ! Colonele, dumneata delirezi ? Începi să crezi absurditățile astea care i-au fost îndrăgite căpitanului ? Fără femei, hai să zicem, treacă-meargă, dacă... mă rog, știința, biologia, chestii de-astea... Deși, dacă acceptăm că n-au femei, ar trebui să acceptăm atunci... Cum să n-aibă șefi, colonele, îți dai seama, sincer vorbind, ce susții că poate exista ? !

COLONELUL : A, sigur, asta nu ! Asta se exclude ! Se exclude ca posibilitate logică, domnule general !

ALL (*parcă îi vine să ridă*) Cred că nu m-am făcut bine înțeles. N-am spus, în primul rînd, că n-ar avea femei, mai corect ar fi zis că... nu au bărbați.

MAIORUL : A, da ! Da, e... e logic, domnule general. Nu sînt eterni, deci trebuie cumva să...

GENERALUL : Ceee ? ! Ei, asta-i bună !... Ai luat deci contact... Căpitanu, ai luat deci contact... cu o civilizație... de muieri ? !

ALL : Cu o civilizație unisexuată, cum pare a fi întreaga lor lume vie, pe care-au cunoscut-o pînă să dea de noi.

MAIORUL : Uimitor ! (*Doct.*) Aceasta, științific, e plauzibil, domnule general.

GENERALUL : Plauzibil ? Maiorul ! Ia strănută puțin ! Unu, doi, trei ! (Maiorul strănută.) Ei, nu te simți mai bine ? Că eu mă simt.

MAIORUL : Ba da, domnule general.

GENERALUL : Și mai susții aberațiile cu lumea aia... unisexuată, cu partege... partano... cum i-ai zis ? !

MAIORUL : Adevărul e că-i... foarte ciudat, nu-i plauzibil și nu se justifică, în fond...

GENERALUL : Aha, aha ! Așa da ! Ce nu se justifică ?

MAIORUL : Vă dați seama, să fie atât de avansați, dar... Pare într-adevăr imposibil ca aceste fapte să existe ! Deoarece... teoriile noastre susțin că, prin combinarea a două sexe, se realizează un progres mai rapid ; transmitându-se prin informația genetică toate calitățile înaintașilor.

ALL (tot mai amuzat) : Și defectele. Mai mult defectele se transmit, au constatat ei, ele adică. Așa presupun ei că se și explică „lumea noastră de coșmar”, războaiele și celelalte.

GENERALUL : Uite ce e, căpitane, eu trebuie să-mi pregătesc raportul. Centrul așteaptă să-i comunic. Cei de-acolo au încredere în mine și le voi da informații, sincer vorbind, *precise*, nu surogate de propagandă pacifistă.

ALL : Domnule general, dar...

GENERALUL : Lasă-mă, dragă, cu impresiile dumitale și alte chestii ! E vorba, așadar, de o civilizație *perfidă*, de muieri ! Care *se pretinde* neagresivă, dar e *foarte interesată* de cercetările noastre militare secrete ! Aha ! Și care dispun — teroristele astea interplanetare — de mijloace de atac și... alte chestii, pe care, la primul contact, o să raporteze că nu le-ai putut detecta, pentru că au manifestat maximum de vigilență în acest sens. Da, da, chestia e gravă !

MAIORUL : Mijloace de atac ce pot fi teribile, domnule general ! Având în vedere raportul stabilit exact dintre mijloacele de transport și cele distructive. Cunoașteți, desigur, teoria...

GENERALUL (neatenț) : Da, da !... Ar mai fi de adăugat, la raport, chestia cu rolul nefast al televiziunii. Aha ! De când spun eu că televiziunea asta n-ar trebui să transmită, sincer vorbind, decât imagini aprobate de Înalțul Comandament de Război !... A, să nu uit ! De propaganda „colectivistă” și „pacifistă” mai trebuie să raportez, la care căpitanul nostru nu a fost în stare să riposteze.

ALL (tresărire, vexat) : Ba da ! Am încercat să le lămuresc foarte argumentat rolul conflictelor politice în progresul uman ! Am demonstrat chiar importanța spiritului competitiv, rostul războaielor, ce sint „regeneratoare de energii”, eliminând balastul care...

GENERALUL : Și le-ai convins ? Sincer vorbind, le-ai convins ?

ALL : Nu prea. Au părut să înțeleagă spiritul competitiv cel mult în sport.

GENERALUL : Lîmpede ! Ai fost depășit, căpitane ! Eu plec să concep textul raportului, dumneata, colonelule, pregătește-te, vei realiza următorul contact cu tipele-alea !

COLONELUL (pierit) : Eu, domnule...

GENERALUL : Da, da, da, pentru că vor mai fi contacte cu această lume de muieri, mai agresive și imprevizibile decât vă puteți imagina.

COLONELUL : Tocmai de aceea, domnule general, mă gîndesc, mă gîndesc dacă n-ar fi mult mai bine...

GENERALUL : Ce să fie mai bine, colonelule ? Nu cumva vrei și dumneata să mă-nveți ce să fac ? (Se ridică, se îndreaptă spre ușă.) Ah, păcătoasele astea de femei, toată viața mi-au mîncat sufletul și... acum... poftim ce-mi trebuia înainte de pensionare !

COLONELUL (vine disperat după general) : N-aș îndrăzni, domnule general, dar trebuie totuși să...

GENERALUL : Dar ce ? Ce mă pisezi, domnule ? ! Am văzut gradul de disciplină al echipajului pe care-l conduci, m-am edificat și asupra nivelului de pregătire al acestui echipaj. Sper ca măcar dumneata să ai spiritul diplomatic necesar pentru a continua într-un mod fructuos dialogul cu comandoul ăla de muieri ! Și-am să verific asta cu prima ocazie ! (Pași spre ușă, dă cu ochii de Robi.) Ia ascultă, colonelule ! Ce sex are acest brav militar ?

COLONELUL : Robi ? ! Ce sex să aibă, domnule general ?

GENERALUL : Vreau să spun, roboții din seria lui au două sexe ?

COLONELUL (se uită aiurit la Robi) : Nu, domnule general, nu !

GENERALUL : Și, sincer vorbind, nu-ți dai seama ce *îmens avantaj* prezintă problema ? Nu-ți dai seama, ă ? Nu ? Tot eu să sesizez !

COLONELUL : Problema sexului... Lui Robi ? !

GENERALUL : În tratativele pe care le vei purta cu muierile alea, cu vagoarele spațiale, *trebuie să te edifice !* Ai priceput, colonelule ?

COLONELUL : Să mă edific ? Cu... cu privire la ce ?

GENERALUL : Ele știu să fabrice biologic, nu industrial, adică mult mai ieftin, exemplare unisexuate ca minunatul nostru Robi ! Acest secret trebuie să li-l furăm ! Neapărat !

COLONELUL : Să fabrice, dar cu ce concepții, domnule general ! Cu ce

concepții ? ! Ați auzit și dumneavoastră, fără șefi, fără războaie.

GENERALUL Fleacuri ! De ce-avem noi specialiști ! Vor rezolva problema cit ai zice pește ! O să-i „întoarcem”, colonel, cum l-au întors pe Robi. Și vom avea generații întregi de ființe biologice unisexuate ! De militari perfecți, care să nu urmărească decît scopul ! Victoria ! Distrugerea ! Ne trebuie neapărat și urgent un exemplar viu din cele aflate pe navele străine, unul viu, neutralizat, adus aici ! Veți răpi unul !

COLONELUL : Eu ? Să... răpesc și... să aduc aici... ? !

GENERALUL : E un ordin. Și dacă e un ordin, ai să-l execuți. Clar ?

COLONELUL Dar cum să pot face... așa ceva, domnule general ? ! Ați auzit nenorocitele-alea de ce mijloace dispun !

GENERALUL : Și nu-ți vine în minte nici o idee, 'ai ? Nici vouă ? (*S-a întors spre Maior, All, Ann.*)

ALL (*Ann l-a scăpat de electrozii investigațoarelor*) Ar fi o greșeală să încercăm măcar așa ceva. Nu numai că n-am izbuti, dar...

GENERALUL : Nu zău ? ! Ia te uită, altul care mă învață ce să fac ! Un militar nu trebuie să aibă alte idei decît cele prin care să execute întocmai ordinele superiorilor ! Acum să vă văd ! Idei !

COLONELUL : Poate... poate dacă am constitui o echipă de șoc ! Dotată cu armament special și formată din căpitan, locotenent, Robi...

ROBI (*se aude întîi un „Bum, bum, bum”, apoi un sunet de trompetă*) : Mi-a venit o idee genială, domnule general ! Adică simplă.

GENERALUL : Ei ! Asta așteptam ! Ia învață-i, Robi, pe acești nelsprăviți ce înseamnă, sincer vorbind, un adevărat militar ! S-aud !

ROBI Vom fi politicoși, domnule general.

GENERALUL : Ce-ai înnebunit ? ! Asta-i idee ?

ROBI : Aparent politicoși, domnule general. Căpitanul a fost o dată pe nava lor. Îi invităm să vină și unul dintre ei, dintre ele, pe nava noastră.

GENERALUL : Hm ! Da, dar dacă se prind și refuză ?

ROBI Le spunem că așa e obiceiul la noi. Mă treceți cinci minute pe faza unu și le conving eu cu o mie de amabilități să vină o creatură de-aia aici.

GENERALUL : Și dacă totuși... bănuiesc ceva ?

ROBI : Cu atît mai bine, domnule general.

GENERALUL : Ei cum, cum așa „cu atît mai bine” ?

ROBI Ca să capete încredere, propunem atunci o vizită *reciprocă*. Vine una de-a lor aici, eu merg, în același timp, acolo. Puneți mina astfel pe-un exemplar unisexuat viu, iar eu le distrug pe celelalte, cînd vor fi adunate la statul lor colectivist.

GENERALUL Ha, ha ! Bravo, Robi, te decorez post-mortem, dacă reușești asta, cu cea mai înaltă decorație ! Ba chiar cu două decorații !

ROBI Nu e necesar, domnule general. Un militar adevărat nu luptă pentru decorații, ci... pentru a lupta ! Pentru a învinge ! Pentru a zdrobi dușmanul nemernic ! Pentru a distruge tot, tot, tot ce i se ordonă să distrugă !

GENERALUL (*înduișat*) : Începe să-mi pară rău că te pierd, Robi.

ROBI N-aveți motive, domnule general. Am unsprezece „frați”, într-un an puteți avea unsprezece mii !

GENERALUL Sau toată populația planetei, dacă izbutești, Robi ! Dar pînă atunci, insist să meargă întîi „Iep”... colonelul, adică, vreau să văd și eu, în comparație cu dumneata și cu căpitanul, ce poate el, ce informații poate culege de la muierile alea zburătoare ! Sînt eu așa, curios.

COLONELUL : Dar tocmai pentru că sînt femei, domnule general, eu...

GENERALUL : Ei, ce, ce ? Se zice că te cam pricepi la femei, colonel ! Așa mi-a spus mie cineva ! Ei, acum să te văd ! Nu cumva ți-e frică ?

COLONELUL : A, nu, nu ! Dar... Mă gîndesc totuși dacă n-ar fi mai bine...

GENERALUL (*net*) : Mai bine e întotdeauna cum spun eu ! (*Dispare pe ușa laterală.*)

COLONELUL (*venise după General, a rămas distrus, îngrozit, lîngă ușa care l-a fost trîntită în nas, se întoarce, dă cu ochii de Maiorul care surîde ironic*) : Zimbești, ă ? ! De ce zimbești ? ! Ia rizi ! Rizi, poate-mi vine și mie o idee ! Îți poruncesc să rizi ! (*Maiorul ride minzește.*)

ROBI Îmi permiteți să vă gîdil puțin, domnule maior ? Nu vă supărați, vreau doar să...

COLONELUL (*se întoarce spre Robi, ca ars*) : Cee ? ! Cine ți-a permis să revii la faza unu ?

ROBI Iertați-mă, dar... nu am revenit eu, domnule colonel. Corespundez însă într-o formă cvasitelepatică cu un robot de pe nava unu. Și acel robot...

COLONELUL : Ce faci ? Corespundezi ? !

ROBI Fără voia mea, scuzați-mă, iar robotul acela spune că nu-mi poate comunica nimic și nu poate recepționa nimic de la mine decît cînd sînt în faza unu... Că nu trebuie să facem grava greșeală de a năzui măcar la o lume unisexuată, care, după el, este

foarte tristă, banală, ștearsă, monotună...

COLONELUL (*apasă brutal un buton de pe pieptul lui Robi*): Așa ! (*Alt buton.*) Și blocare pe doi ! Orice încercare de revenire la faza unu mi-o raportezi !

ROBI (*alt ton*) Am înțeles. Să-l „gidil” puțin pe maior ? (*Merge marțial în spatele lui.*) Îl pot face să și joace, dacă porunciți. Să și chiuie !

COLONELUL (*suav*) : Să vedem dacă e

necesar. Nu rizi, maiorule ? Nu-mi execuți ordinul ?

(*Maiorul începe să ridă încet, privește în spate, unde Robi stă gata să intre în acțiune. Maiorul ride mai tare, tot mai tare, Colonelul începe să ridă și el. Locotenentul și Căpitanul privesc consternați scena, se privesc unul pe altul. Colonelul și Maiorul rid acum tot mai tare ; în timp ce lumina scade încet, risul se estopează, întuneric.*)

ACTUL al II-lea

Scena e aproape cufundată în întuneric. Camera-ecluză și cea de investigații sint acum acoperite de cortină. Se aude deschizindu-se și închizindu-se o ușă grea, pași estompați. Numai în fața tabloului de comandă se zărește silueta firavă a locotenentului care manevrează niște clapete. Fundal sonor care sugerează funcționarea unui computer.

GENERALUL (*frecindu-și mâinile satisfăcut*) Așa, așa, cu raportul am terminat... Ce faci aici, domnișoară ?

ANN (*apasă un buton, lumina crește în intensitate*) Încerc să mă dumiresc... (*lucrează la claviatura de bord*) cum poate fi sistemul lor de absorbție prin peretele exterior al unei nave spațiale ! E de neînțeles ; trebuie să fie un principiu cu totul nou de...

GENERALUL (*bine dispus*) Ia te uită ce poate preocupa un căpșor atît de drăgălaș ! Dar unde-s ceilalți ?

ANN Căpitanul a plecat iar pe „Nava unu”.

GENERALUL Pe „Nava unu” ? ! Nava străină ? ! El ? Unde-i colonelul ?

ANN (*sec, preocupată*) În cabina din dreapta. Indisponibil.

GENERALUL : Cum indisponibil ? !

ANN (*suris*) Suferă groaznic. (*Lucrează mai departe la claviatură.*)

GENERALUL : Suferă ? De ce ? Exact, exact să-mi spui, sincer vorbind, exact !

ANN : Exact și sincer vorbind, domnule general, o diaree care s-a declanșat subit. Bănuieste că a mâncat ceva alterat. (*Abia acum aruncă o privire scurtă spre General.*)

GENERALUL : Canalia ! Iepuroiul !

ANN (*pufnește în ris, concesiv*) : „Iepurașul”, domnule general. Știați că i se spune așa ? (*Lucrează mai departe.*)

GENERALUL Eu știu tot, tot ! Înțelegi, păpușă scumpă ? Tot.

ANN : Nu mă indoiesc. (*Ton ambiguu.*) Am avut prilejul să constat că sinteți... extrem de competent.

GENERALUL Asta-i adevărat. Mie să-mi spui însă altceva. Căpitanul a plecat din ordinul, cu aprobarea cui ?

ANN (*cu permanentul ei suris, detașare*) Colonelul s-a văzut obligat — ne-a precizat asta — să-l trimită. „Păcătoasele de femei” de pe „Nava unu” au solicitat o nouă întrevvedere urgentă.

GENERALUL Bine, dar eu dispusesem să nu mai plece el ! Da sau nu ? !

ANN Erați ocupat cu transmiterea importantului raport cifrat către Centru, în cabina de emisie, unde ați ordonat să nu vă deranjăm. Colonelul a apreciat că n-ar fi fost bine să încălcăm ordinul Centrului, răspunzînd cu un refuz mesagerelor acelei lumi.

GENERALUL : Și maiorul ? Sincer vorbind, maiorul meu unde e ?

ANN Sincer vorbind, imediat ce a survenit indisponibilitatea colonelului, pilotul dumneavoastră și-a amintit că unul din aparatele de control ale navei cu care ați venit dădea semne de nervozitate.

GENERALUL Ce vorbești ! Și-a plecat !

ANN E pe nava dumneavoastră ; mi-a comunicat chiar adineaori că are de reparat ceva extrem de important, pentru ca drumul de întoarcere să decurgă normal.

GENERALUL : Ihi, ihi ! Și dumneata ? Sincer vorbind, nu ți-ai găsit să pleci nicăieri ?

ANN Sincer vorbind, m-am oferit să merg pe „Nava unu”.

GENERALUL : Ei, asta ne mai lipsea ! Un conflict interplanetar. (*Se agită*

prin cameră.) Dar Robi ? El pe unde s-a ascuns ?

ROBI (*apare din nișa lui*) : Sînt aici, domnule general. Eu nu mă ascund de inamic niciodată.

GENERALUL : Oh, măcar tu, Robi ! În sfîrșit, iată militarul ideal, iată viitorul armatei noastre ! Ai auzit ce-au făcut colonelul, maiorul și căpitanul ?

ROBI : Am auzit, domnule general.

GENERALUL : Și ce părere ai, Robi ? Ia spune !

ROBI Că trebuie împușcați pentru trădare.

GENERALUL : Ei, ai dreptate, numai că, uite, acum, sincer vorbind, aș avea nevoie de ei.

ROBI (*deodată alt ton*) Deși, dacă-mi permiteți, domnule general, nu vă supărați, dar teama este și ea un sentiment uman. Necunoscutul a fost, după cum dumneavoastră bine știți, sursa principală de spaimă de-a lungul mileniilor. Iar acum, acest contact neprevăzut cu o lume care ni se pare stranie pentru că încă n-o înțelegem, o credem cu totul altfel, deși, poate...

GENERALUL (*strigă*) Robi, te-ai tim-pit ? !

ANN (*ride*) A, nu, a revenit doar la faza unu. Spune că e în contact permanent cu un robot de pe-o navă străină.

GENERALUL : În contact permanent c-un robot de pe nava... *pacifistelor alea* ? !

ROBI Dacă nu vă supărați, mai precis spus, în contact semipermanent, domnule general. El îmi cere însă mereu să revin la faza unu ; pentru a ne putea înțelege ; ca acum. Cînd sînt trecut pe faza doi, războinică, zice că este incapabil să comunice cu mine.

GENERALUL : Atunci treci pe faza doi numaidecît !

ROBI (*alt ton*) : Am executat, domnule general ! Acel robot străin trebuie nă-apărat și în prima urgență distrus ! Spionează prin mine ! Îmi insuflă idei ostile !

GENERALUL : Așa, Robi, așa ! Spune-mi ce-i totuși de făcut cu acest colonel ?

ROBI Nu mi-aș permite să judec un superior, domnule general, dar...

GENERALUL : Ba judecă-l, dragă, judecă-l ! Vreau să aud cum gîndești. De ce crezi, sincer vorbind, că ar merita împușcat ?

ROBI Din trei motive, domnule general. Unu : nu a executat ordinul dumneavoastră.

GENERALUL : Exact, dragă, exact ! Dar... care sînt și celelalte două motive, că, sincer vorbind... ia spune care sînt ?

ROBI : Doi ! L-a apucat diareea, deci trebuie împușcat.

GENERALUL : Ei, da... sigur... Adică... adică de ce să fie totuși împușcat, Robi, dacă... ? Na, se întîmplă !

ROBI Nu cu un militar ! Nu cu un colonel în misiune ! Pe un militar, care mai e și comandant al unei nave spațiale, nu trebuie să-l apuce diareea ! Asta vădește frică, domnule general ; iar frica înseamnă un trădător potențial. Un trădător potențial trebuie împușcat înainte de a trăda !

GENERALUL : Excelent raționament, Robi ! Bravo ! (*Lui Ann.*) Uite, dragă, ce înseamnă să gîndești sănătos !

ROBI (*iarăși alt ton*) : Deși, dacă stăm să ne gîndim... Nu vă supărați, domnule general, dar agresiunile războinice au fost făcute mai toate cu oameni minăți de la spate, care... în majoritateureau de frică, săracii, dar...

GENERALUL : Cee ? ! Iar ? !

ROBI : Iertați-mă dacă greșesc, dar e vorba de așa-numitul instinct de conservare, specific întregii lumi vii, care poate fi dominat foarte greu. Cînd dai un asalt și vezi murind lingă tine unul, altul, și altul, și altul...

GENERALUL : Robi ! Cum ți-ai permis să revii la faza unu, fără ordinul meu ? !

ROBI E mai presus de voința mea ! Scuzați-mă, dar... mi se impune din afară... Robotul acela care nutrește numai sentimente frumoase, vă rog' să mă credeți...

GENERALUL Sentimente frumoase, 'ai ? ! Ha !

ROBI El a studiat o mulțime de emisiuni ale noastre. Și una din concluziile la care a ajuns e că oamenii, toți, se tem de moarte.

GENERALUL : Nu zău ? ! (*Subțire.*) Și generalii ? Așa spune robotul ăla ?

ROBI Iertați-mă, e nepoliticos să răspund.

GENERALUL : Răspunde, îți poruncesc !

ROBI Regret nespun, dar... el crede că generalii se tem chiar mai mult decît ceilalți. Că fac... tot ce fac doar de frică să nu-i trimită altcineva pe ei în prima linie ! Ori de frică... vor să nu piardă situația la care au ajuns. Războaiele le justifică existența, victoriile le aduc decorații, dar mai ales dreptul de-a sta în buncăre subterane, de unde să comande doar...

GENERALUL : Destul ! ! Treci pe faza doi !

ROBI (*alt ton*) : Executat, domnule general ! Permiteți-mi să plec neîntîrziat pe nava străină și să distrug robotul acela !

GENERALUL : Nu încă ! Dar, sincer vorbind, îți interzic să mai intri în legătură cu nava străină, ori să revii pe faza unu ! E clar ?

ROBI : Perfect clar, domnule general.

GENERALUL : Știi ce se întâmplă dacă

imi încalci ordinul, Robi ?

ROBI : Vor fi distrus... și topit.

GENERALUL : Intocmai.

ROBI : Ei trebuie distruși și topiți, nu eu ! (*Pași, gesturi agresive.*) Străinii aceia ! Și roboții lor ! Care sînt foarte puternici. Mai inteligenți, deci mai puternici decît roboții noștri ; așadar, *trebuie distruși !* Neîntîrziat ! Toți, toți !

GENERALUL „Mai inteligenți, deci trebuie distruși“ ! Știi că ai dreptate, dragă ? ! Îți dau voie să pleci chiar acum în misiune. Să le distrugi toți roboții, așa e ordinul meu. Poți ?

ANN : Nu ! Cum puteți măcar... ? !

GENERALUL (lui Ann) Taci ! Poți, Robi ?

ROBI (*se aude un „Bum, bum, bum !“*) Dacă e ordin, trebuit să pot, domnule general. Știu și cum. (*Se aude un „Clim, clim, clim !“*) Dar mă-ntreb (*alt ton*) mă-ntreb de ce vreți să-i distrugeți, domnule general ! Că doar... iertați-mă, dar dumneavoastră nu vă temeți de ei, nu ? Dumneavoastră, desigur, ca general, nu vă temeți de nimic, nu-i așa ?

GENERALUL : Robi ! !

ROBI : Mii de scuze, domnule general, dar fără voia mea...

GENERALUL : Robi ! ! Faza doi imediat !

ROBI (*alt ton*) Executat. Dar am încălcat ordinul : și... trebuie să fiu topit.

GENERALUL : Te iert, dar e pentru ultima oară ! Stăpînește-te, ce dracu', doar ești militar !... Cum vrei să-i distrugi pe roboții lor, spune-mi și mie ? ! Că, sincer vorbind, mă interesează.

ROBI (*se plimbă prin cameră*) : Am să merg acolo și-am să-i distrug ! (*Gesturi de lovături date unui inamic invizibil.*) Am să-i zdrobesc, strivesc, topec !

GENERALUL : Bine, dar cum ? Care-i ideea care-ți venise ?

ROBI (*încremenește*) : Care idee ?... Am... mi-a... mi-a pierit din memorie. Dar am să-i distrug (*pași, gesturi teribile, tot mai aproape de General*), am să-i zdrobesc, am să-i topec. (*Scoate un pistol sofisticat din tocul de la centură.*)

GENERALUL (*se ferește din calea lui*) Robi, sincer... sincer vorbind, pune pistolul la loc !

ROBI (*încremenește iarăși, se întoarce, privește la General, la pistol*) : Pun pistolul la loc. (*Îl pune în toc.*) Dar dumneavoastră nu vă e frică... nu-i așa... domnule general ?

GENERALUL : Mie ? Cum o să-mi fie, dragă, sincer vorbind, mie, frică ?

ROBI Ticătosul ăla de robot spune... (*Se aude „Clim, clim, clim !“*) că vă e. (*Alt ton.*) Că, fiți, vă rog, indulgent cu mine, nu știu, nu mai înțeleg ce se petrece ! Eu am fost, ca și el, conceput, pentru a ajuta oamenilor, nu pentru a-i distruge. Nu pentru a uide și zdrobi !

GENERALUL Robi ! Faza doi !

ROBI (*ton, pași marșiali*) : Dar am să-i distrug ! (*Gesturi agresive.*) Am să-i ucid ! Pe toți străinii, pe toți trădătorii, pe colonel și maior întil, trădătorii trebuie primii uciși, nu-i așa, domnule general ? Cei cărora le e frică sînt trădători, iar trădătorii... (*Vine tot mai aproape de General, care se retrage înapoi.*)

GENERALUL Robi ! Oprește-te ! Faza doi, ba nu, faza unu, treci pe...

ROBI Am să-i ucid ! Am să... (*„Clim, clim, clim !“*) Iertați-mă, dar de ce m-au „întors“ pe mine, domnule general, de ce ? Robotul acela spune... Îndurare, domnule general ! (*Cade în genunchi.*) Robotul acela... el spune...

GENERALUL : Nu-l asculta ! Faza doi, permanent !

ROBI (*alt ton*) : Executat ! Faza doi, deci ! (*Se ridică.*) Trebuie să-i lichidez pe trădători ! Pe cei cărora le e frică ! (*Pași, gesturi spre General care fuge, Robi vine cu pași rari, sacadați după el.*) Cei cărora le e frică...

GENERALUL : Nu, Robi, nu eu ! Jur că nu mi-e frică ! Locotenent, ajutor, oprește-l !

ROBI Cei cărora le e frică...

ANN Robi ! (*Îl se așază în cale, dar Robi o ocolește, merge mai departe după General.*)

ROBI : Nici un război nu se câștigă, dacă ai în propria tabără trădători. (*Gesturi, scoate iarăși pistolul.*) Trădătorii trebuie lichidați ! Fără șovăire !

GENERALUL : Nu, Robi ! Nu, te rog ! (*Strigă.*) Colonele ! Ajutor !

ROBI : Trădătorul strigă după trădător ! ? (*Îndreaptă pistolul spre General.*)

GENERALUL : Robi, am o nevastă și copii ! (*Cade în genunchi.*)

ROBI Nevastă ? Ce nevastă ?

GENERALUL : Ce nevastă ?... Ei, una care... îi place și ei viața, dar mă iubește, Robi, ar muri fără mine... să-raca !

ROBI Minți ! Și tremuri !

ANN : Faza unu, imediat, Robi !

ROBI (*încremenește, lasă arma în jos*) Iertați-mă, dar... El, robotul de pe nava străină, spune și el că experimentul, a fost concludent... că, e suficient, că ne-am lămurit acum cine sînteți, dar... (*„Bum, bum, bum !“*) Dar ordinul este să nu mai iau legătură cu acel robot. Să rămîn permanent pe faza doi !

GENERALUL Nu, Robi ! Eu îți ordon să treci, sincer vorbind, să rămii pe faza unu ! Numai pe unu !

ROBI : Un ordin dat în genunchi ! ? Un ordin dat de un trădător ! ? (*Ridică din nou arma, ținându-l pe General.*)

ANN (*i se așază în față*) : Eu sint trădătoare, Robi ? !

ROBI ...Nu.

ANN : Eu, atunci, îți ordon să pui arma la loc ! Te-ai dereglat temporar. Treci în nișa ta și rămii acolo pînă va fi nevoie de tine ! (*Robi o privește, pune cu regret parcă arma în toc, merge la nișa lui cu pași sacadați, dispăre.*) E-n regulă, puteți să vă ridicați, domnule general ! (*Merge la masa de comandă.*)

GENERALUL : Oh !... Ce pacoste cu nenorocirii ăștia ! (*Se ridică.*) Am să te împușc ! Pe dumneata și pe colonel ! Cum puteți ține pe navă un cretin de tinichea ca ăsta ? !

ANN Am să-l verific. Pare o dereglare pe fondul unui complex. I s-a creat o dublă personalitate, iar influența celui robot străin...și ordinele dumneavoastră contradictorii...

GENERALUL (*speriat încă*) N-o să apară iar ? !

ANN : Dacă nu-l chemați, nu-i dați vreun ordin (*suris*), Robi e un militar ideal, cum bine ați remarcat.

GENERALUL : Ideal, pe dracu' ! Să vezi ce-am să-i fac eu colonelului ! Și dobitocilor ălor de specialiști care zic că l-au întors ! Spune-mi, cum se poate lua legătura cu colonelul ! ?

ANN (*a revenit la masa ei*) : Cu colonelul ? Nicicum. A tăiat legătura.

GENERALUL (*parcă ușor speriat*) : Și sintem deci... sintem singuri aici ?

ANN : Ca primii oameni în rai.

GENERALUL Îți bați joc de mine ?... Dumneata oi fi arătînd, sincer...ăăă, a... cum o chema pe-aiă, prima femeie, eu însă, cu burta asta...

ANN : Arătați minunat, domnule general.

GENERALUL Daa' ? ! Nu arăt, de fapt, ce-i drept, nici nu arăt chiar atît de rău. (*Mai aproape de ea.*) Nu știu dacă îți imaginezi, așa cum mă vezi, draga mea, cîte cuceriri am făcut !

ANN : Îmi închipui, domnule general.

GENERALUL : Pentru că întotdeauna am știut să urmăresc scopul. Scopul, nu alte chestii. Probabil, de-aia am ajuns general. (*Alt ton, deodată bănuitor.*) Așa că... ce urmărești, îmi ? Ce scop urmărești, micuța mea ?

ANN : Momentan, să prind cît mai clară imaginea „Navei unu“, pentru clipa cînd căpitanul va fi expulzat din ea.

GENERALUL : Expulzat ? !

ANN Nu diplomatic. Pe mine mă interesează aspectul tehnic. Prost e că s-a întrerupt iarăși legătura radio și nu înțeleg...

GENERALUL Ce nu înțelegi, pisicuța mea ?

ANN Înainte de a ieși dumneavoastră din cabina de cifraj-emisie, cinci minibărci zburătoare au țîșnit din „Nava unu“ și au fost absorbite de cele cinci nave surori. Am totul înregistrat pe peliculă.

GENERALUL (*neliniștit, iritat*) Lasă-mă cu pelicula, fată dragă ! Scopul ! Ce crezi că înseamnă asta ? Nu cumva drăcoaițele-alea se pregătesc să plece ? !

ANN : Mă tem că... Nu, nu-i deloc imposibil. În cazul acesta... (*zîmbet*) căpitanul ar fi scutit de praftorița care-l așteaptă la întoarcere. Din partea șefilor și, bănuiesc... a scumpei sale neveste !

GENERALUL Îți dai seama ce spui ? Cum să-l ia, dragă, cu ele, ce-au înnebunit ?

ANN : „Păcătoasele astea de femei“ sint niște „creaturi iraționale, imprevizibile“, după cum știți ! Căpitanul va avea oricum prilejul să vadă... cum arată o lume fără șefi.

GENERALUL : Și dumneata ? ! Sincer vorbind, ești contaminată !

ANN (*gînditoare*) : Credeți ?... Alît de ușor ? De simplu, de repede ?

GENERALUL Uită ce-ai auzit ! Povestea cu „lumea fără șefi“ ! N-am comunicat-o nici șefilor, adică Centrului, deci nu există, n-a existat ! Am să-ți iau, la toți am să vă iau cite o declarație, rapoarte scrise. N-ați auzit, n-ați aflat, n-ați visat măcar că ar putea să existe așa ceva !

ANN (*plat, notă vagă de dispreț, ori de autodispreț*) : Nici n-am auzit. Nu-i prima oară cînd uit ceva.

GENERALUL : Foarte bine.

ANN : Mă și-ntreb unde-am ajunge, dacă n-am uita întotdeauna ce n-ar trebui uitat !

GENERALUL (*o clipă neatent*) Și eu m-aș întreba, dacă... Cee ? ! Ai zis „dacă n-am uita ce n-ar trebui uitat“ ?

ANN ! Voiam să spun, desigur ce nici n-ar mai trebui uitat, din moment ce n-a existat niciodată, domnule general !

GENERALUL : Aha, aha ! (*O privește acum mai atent.*) Sincer vorbind, ce fel de civilizație crezi că au ?

ANN : Mizerabilă, bineînțeles. Cenușie, plată, plictisitoare ! Nu tu un război, nu tu o ceartă de familie. Sincer vorbind, sințeti căsătorit, dom...

GENERALUL : Hm, da ! Dar ce tot zici, ce tot zici mereu „sincer vorbind“ ? Ai un tic verbal, nu-ți dai seama ? ! Eu mă întreb doar... cum or fi putînd să supraviețuiască... atît de stupid ! Fără ca totul să fie subordonat unei singure voințe !

ANN : N-am auzit.
 GENERALUL (*nemulțumit*) Nu ești proastă ! Dar democrația, se știe, de cînd lumea, că nu poate exista ! Și-atunci... Hm ! Îți poți totuși măcar imagina o asemenea lume ?
 ANN O singură voință există. Ea se ivește însă la ei, se adună... ca apele într-un fluviu. Ați auzit, se consultă permanent înainte de-a lua orice hotărîre. De-asta mă și tem acum că pleacă.
 GENERALUL Pleacă ? !
 ANN Din moment ce a mers fiecare pe nava ei... A, priviți !... Căpitanul a fost expulzat din navă ! Cum naiba or fi făcînd asta ?
 GENERALUL : Se-ntoarce deci ? Căpitanul nostru ?
 ANN Se întoarce. (*Iese pentru prima dată din tonul ei plat, vag ironic.*) Se întoarce ! (*Se ridică de la masă.*)
 GENERALUL Ia stai puțin ! Unde vrei să te duci ?
 ANN Să-i pregătesc intrarea în prima cameră-ecluză.
 GENERALUL Eu, sincer vorbind, nu văd nici urmă de căpitan !
 ANN E în cabina aceluia mobil, nu-l putem vedea.
 GENERALUL : Dacă nu-l putem vedea, de unde știi că-i el, căpitanul ? !
 ANN (*simplu, convins*) El e.
 GENERALUL Cum ? ! După ce cunoști ? !
 ANN : Simt eu. (*Se îndreaptă spre o ușă.*)
 GENERALUL : Asigură-te ! Nu deschizi trapa exterioară, pînă nu... (*Bufnitura usii prin care fumea a ieșit.*) Poftim ! „Simte ea“ ! De-asta nu pot suferi femeii în misiuni spațiale. Și dacă se-nșală ? Dacă în locul căpitanului... (*Panică tot mai evidentă.*) Dacă în locul lui... ne trezim aici... cu cine știe ce arătări hidoase și înarmate cu... (*Bate cu pumnii în tabla blindată a unei uși.*) Colonele !... Colonele !... Colonele, ieși odată de-acolo... Colonele ! (*Bătăi tot mai precipitate, inutile. Generalul se repede la claviatura tabloului de bord, apasă mai multe clape, cu nervozitate. Se distinge mai întîi zgomote de fond, emisii radio fragmentare, de neînțeles, apoi un țiuu continuu.*) Alo !
 MAIORUL (*se va auzi vocea lui ușor voalată de microfon*) : Foarte prost vă aud, domnule general.
 GENERALUL : Ah, bine că te-am prins, în sfîrșit ! MAIORULE, de ce-ai plecat, vino înapoi numaidecît !
 MAIORUL ...Nu vă aud, domnule general.
 GENERALUL : MAIORULE, colonelul, „Iepurașul“ ăsta nenorocit, a dezertat !
 MAIORUL Acum chiar că nu vă mai aud.

GENERALUL : Cum nu m-auzi, mă, cum nu mă auzi dacă eu te aud ! Te aud foarte bine ! Nu cumva ți-e frică ?
 MAIORUL : Nu mi-e frică, domnule general ! De cine să-mi fie mie frică ?
 GENERALUL Asta nu știu, mă mir și eu ! Chiar, de cine și de ce să îți fie frică ! Numai „Iepurașului“ ăla năpirlit îi este că, uite, a dezertat !
 MAIORUL A dezertat ?... (*Nelămurit.*) Unde ?
 GENERALUL S-a ascuns în... unicul grup sanitar al navei și refuză să-mi execute ordinul de-a deschide. I-am luat comanda, pe care ți-o încredințez dumitale.
 MAIORUL Vă mulțumesc pentru promovare, domnule general.
 GENERALUL : Așa că vino neîntîrziat aici, s-o preiei.
 MAIORUL : Iarăși nu vă aud.
 GENERALUL (*strigă*) : Vino numaidecît aici, maiorule ! Numaidecît ! Vino odată !
 MAIORUL : Nu vă mai aud deloc, domnule general. Cred că, pentru a economisi energia aparatului de emisie-recepție, unicul pe care-l avem la bordul acestei nave, ar fi mai bine să închid.
 GENERALUL : Nu închide, auzi ! Nu întrerupe legătura ! (*Tot mai cald.*) MAIORULE, dragul meu, știu că mă auzi ! Totul e în ordine aici, nu mai e nici un pericol acum !
 MAIORUL : Asta nu se știe niciodată, domnule general. Cum să-mi dau seama eu ce se petrece pe nava dumneavoastră ? De unde să știu cu cine vorbesc ?
 GENERALUL : Cum cu cine vorbești, nenorocitul ? ! Cu mine vorbești, nu mă auzi ? !
 MAIORUL : Aud o voce care poate fi a dumneavoastră. Dar, logic, e posibil să nu fiți dumneavoastră, domnule general. Dacă fapăturile acelea unisexuate au ocupat nava și vă obligă să mă chemați acolo, pentru a mă neutraliza ? Ori dacă au luat, una din ele a luat vocea dumneavoastră ?
 GENERALUL : Îmi placii, maiorule ! Bravo, ai dreptate, numai că eu... sînt eu !
 MAIORUL : Ia rideți puțin, să mă convingeți, domnule general !
 GENERALUL (*înlemnește*) : Îți bați joc de mine, păcătosule ? !
 MAIORUL Eu, domnule general ? ! Dar ce, dumneavoastră vă băteați joc de mine, cînd mă puneți să rid ? E o simplă verificare, domnule general. Dacă sînteți într-adevăr generalul meu !
 GENERALUL : A, da ? ! Bine, dragă, păi, uite, rid ! (*Ride fals.*)
 MAIORUL : Mai convingător, domnule general ! Mai convingător ! (*Generalul*

ride.) Neconclud, cred că mai bine ar fi să strănutați ! (*Generalul încearcă să strănute, total neconvîngător.*) A, nu, nu sînteți generalul meu. Generalul meu e un specialist, iar un specialist trebuie să se priceapă la toate !

GENERALUL : Nemernicule ! Mori de frică, asta e ! Nu vii aici, pentru că mori de frică ! Și nu înțeleg de ce ! Căpitanul tocmai s-a întors din misiunea a doua pe nava străină. Sînt amîndoi, el și fata, în camera-ecluză, trebuie să apară dintr-un moment în altul ! Dumea e necesar să fii aici, pentru a lua, în calitate de comandant, decizia asupra...

MAIORUL : Nu vă mai aud, domnule general, dar, dacă sînteți generalul meu, vă mulțumesc încă o dată pentru promovare. Întrerup legătura.

GENERALUL : Nu întrerupe, ticălosule !... Ah, simt că înnebunesc ! Maiorul, te trimit la Înalta Curte de Război, nemernicule, pentru dezertare și refuz de îndeplinire a ordinului ! Știu că mă auzi, idiotule ! Și nu înțeleg de ce ți-e frică ? !... Răspunde odată ! (*Tăcere.*)... Îl împușc ! Pe-asta îl împușc cu mina mea. Toți ar trebui împușcați, și colonelul și nebunii ăia doi care ...stau și stau în camera-ecluză... Dacă ei ori fi ? Ori a defectat intenționat sistemul (*clapete apăsate*) ori nu mă pricep eu, dar nu pot să știu dacă în camera-ecluză... sînt ei... sau cine știe ce... dihanii monstruoase... informe, venite aici... Cu ce scopuri ar putea să vină ele aici ? Unde știu că sînt acum singur. Singur, eu, un general, așteptînd ca un caraghios, fără să pricep de ce le-o fi atît de frică nenorociților ăstora ! ?... Sincer vorbind, mie, mie nu mi-e pic de teamă ! Ce dacă... Ce dacă au să vină jivnele acelea... Cu, cu ce scop ? Eh !... Asta e ! Cu ce scop ? Poftim, n-am la mine nici măcar un pistol ! Am în schimb, sincer vorbind, nu mi-e teamă, dar am în pînțe o bolboroseală îngrozitoare... Colonelul... (*Bate iarăși în ușa blîndată.*) Colonele, ieși odată de-acolo !... Uite, uite, pot să între ăia, hîdoșeniile alea însetate de singe pot să între pe ușă, acum pot să între, în orice clipă, și... dacă nemernicul de colonel nu deschide... au să... au să mă ia prizonier... într-un hal... Ușa !... Ușa camerei-ecluză ! (*Minerul mare al ușii se mișcă. Se mișcă încet, încet, se deschide.*) ...Sînt pierdut... Se deschide... (*Mic infern vizual de fulgere pe ecranul central, cinci la număr, în clipa cînd Căpitanul și Locotenentul, în costume ușoare doar, au intrat în camera de comandă.*)

ANN Ce-a fost ? Ce-a fost asta ?

ALL (*tonul lui plat*) : De ce m-am temut. Dilema ta nu mai există, locotenente ! Sînt ființe raționale, nu roboți, au învățat răul mult prea repede. Dar asta ce mai e ? Generalul... Cred că e leșinat. (*Generalul a alunecat pe podea, zace leșinat.*)

ANN : Dă-mi voie să-l trezesc ! (*Palme.*)
GENERALUL : A ! A ! (*Încă pierit.*) Voi sînteți ? Ce s-a întîmplat ?

ALL (*sec*) : Priviți ecranul, domnule general ! Cinci din cele șase nave-surori au fost anihilate într-o fracțiune de secundă. (*Pe ecranul central a rămas într-adevăr un singur punct luminos.*)
GENERALUL (*voce slabă, jalnică încă*) : Cum ? ! Anihilate ! ?...

ALL : Au dispărut ca și cînd n-ar fi fost vreodată. „Nava unu” a făcut-o, puteți să mă felicitați. (*Zîmbet.*) Argumentele mele privind superioritatea lumii noastre, utilitatea războaielor și „eliminării balastului” au fost pe deplin convingătoare.

GENERALUL : Anihilate ? Într-o fracțiune de secundă *au dispărut* ? ! Căpitane, înseamnă... înseamnă că rachetele, toate tunurile noastre cu laser sînt... sînt simple jucării pe lingă... Astea... muierile astea dispun de dezintegratoare ! Dezintegratoare de materie pe care noi abia le visăm ! Dacă ne atacă...

ALL (*parcă plictisit, indiferent*) Nu ne atacă.

GENERALUL Nu ? Ești sigur, sigur de tot ?

ALL N-am avea cu ce să ne apărăm, în orice caz. Totul e în ordine, puteți face un raport pozitiv. Mă asiguraseră că dispun de anihilatoare atît de puternice, dar nu-mi venea să cred.

GENERALUL : Te asiguraseră ? ! Deci știai că nu sînt o civilizație pașnică ? !

ALL : Erau, domnule general. Pînă azi. Aveau mijloace de distrugere, dar proiectate pentru aplatizarea terenurilor. Nu se gîndiseră că... ar putea folosi și la altceva.

GENERALUL (*voce încă plîngărească*) Și dacă acum se gîndesc ? Dacă ne atacă ? !

ALL : Nu cred. S-au certat. Sfatul lor deja nu mai funcționa cînd am ajuns a doua oară pe „Nava unu”. Cei mai mulți, șapte dintre ei, au plecat pe navele lor. Cinci au rămas, am purtat tratative cu ei. cu ele, mă rog.

GENERALUL : Și, și ? Căpitane, am ordin superior să obținem neapărat oricare mijloc de război de care dispun. Cu orice preț !

ALL (*scăzut, oarecum scirbit*) Bănuiam. Tratativele le-am purtat în acest sens. Ne vor da planurile anihilatoarelor.

GENERALUL (*și-a revenit complet*) Chiar ? !

ALL : În schimb...
GENERALUL : Aha ! A ce ? Cam ce vor ?
ALL : În schimbul istoriei noastre planete.

GENERALUL A ce ? !

ANN (*înmărmurit, îngină*) : Cum, al istoriei noastre ?

ALL : A, nu te speria, colega, nu au de gând să ne fure istoria, istoria noastră atât de singeroasă, după care, în definitiv, nu știu de ce-ai plinge, că de-nvățat tot n-am învățat niciodată nimic de la ea...

ANN Da, dar oricum... e istoria noastră.

ALL Nici o grijă, nu ne-o răpesc prin cine știe ce relație temporală-spațială, nu, ei vor pur și simplu să citească o carte.

GENERALUL (*interzis*) : O... carte ? Cum, cum o carte ?

ALL : Mai exact, un tratat complet de istorie planetară. Ideea conflictelor omniprezente, „stimulative“, a unei voințe unice care să se impună, să comande și să dispună de tot, de viața tuturor... după cum are chef... pare că le-a fascinat... pe câteva dintre ele în orice caz.

ANN (*ton pentru prima dată agresiv, sarcastic*) : Începutul e promițător, nu-i așa ? Contaminarea pare să fi fost fulgerătoare și... reciprocă, domnule general !

GENERALUL Lasă-mă, dragă, cu prostiile și cu chestii de-astea. Ne dau chiar, căpitane, ne dau planurile anihilatoarelor, în schimbul unei amărâte cărți de istorie ? ! (*Nu-i vine să creadă.*)

ALL Al unui tratat complet. Le-am precizat că așa ceva nu pot obține urmărind vreă emisiune radio sau TV.

GENERALUL (*înviorat*) : Stai jos, stai jos, maiorule, din clipa asta ești maior ! Omule, sincer vorbind, știi ce-ai făcut ?

ALL (*sec*) Mă tem că da, domnule general.

GENERALUL Te temi ? ! Și dumneata și ea, toți vă temeți ! Sinteți niște nevrozați ! Sincer vorbind, cu ticuri verbale și chestii de-astea, toți, toți ! Te temi ? Să nu mai aud vorba asta ! Nu vom mai avea să ne temem de nimeni și de nimic ! Stai, stai jos ! E adevărat, dragă, chiar e adevărat tot ce mi-ai spus ?

ALL (*flegmatic*) : Grozav de adevărat.

GENERALUL : Păpușă scumpă, fă-ne, draga mea, o cafea. că merităm ! Si pregătește-mi după aia stația de emisie. O carte ? ! Zece să ne trimită Centrul, imediat !

(*Ann iese din cameră.*)

ALL : Un tratat complet vor.

GENERALUL : Le dăm, dacă-i interesează, o bibliotecă întreagă ! Toate bi-

bliotecile, dracu' să le ia ! Să le microfilmeze, să facă ce vor cu ele, tot nu sînt bune decît să adune praf ! Căpitane, maiorule, vreau să spun, realizezi ce pas gigantic pentru cunoaștere, pentru știință și... viitoarea istorie planetară ai făcut ? !

ALL : Și pentru viitoarea istorie a planetei lor.

GENERALUL : Exact ! Sigur că da ! Sincer vorbind, cred că frumos din partea acestor divine creaturi ar fi să-ți ridice o statue ! (*Preocupat, excitat.*) Numai că acum va trebui să ne grăbim ! Daa, acum a venit clipa ! Să facem anihilatoare puternice ! Tot mai puternice, la asta ne pricepem, fii convinși ! Să le facem la nivel continental !

COLONELUL (*a apărut discret în ușa altei camere*) : Apoi la nivel planetar, stelar, domnule general. Pentru că viitorul...

GENERALUL : Colonele ! Ai apărut ? Nu te mai doare burta ?

COLONELUL (*modest*) : Am auzit glasul de bronz al istoriei, domnule general !

GENERALUL (*subțire*) : Zău ? Unde ?

COLONELUL (*mai puțin modest*) : Important nu e locul, ci momentul în care îl auzi ! În treacăt fie zis, maiorul, pilotul navei dumneavoastră, nu l-a auzit. A fugit ca un laș.

GENERALUL : A fugit ? ! Maiorul meu ? De unde știi ?

COLONELUL : Eu știu tot, domnule general... aăă, indiferent unde m-aș afla. Nava care vă adusese pe dumneavoastră a plecat imediat după ce au izbucnit fulgerele anihilatoarelor.

GENERALUL : Ha ! Prostul ! Raportul meu va ajunge înaintea lui. (*Mieros.*) Și-au să-l aștepte. Se duce direct spre Înalta Curte de Război.

COLONELUL În timp ce noi vom veni cu planurile celor mai eficiente arme ! Dați-vă seama ce se putea întîmpla, dacă drăcoaițele astea ne atacau ! Cu ce le-am fi putut noi răspunde ? Nava noastră, în afara unei bicsnice rachete nucleare, nu dispune de nimic ! Nimic, nimic ! Și mai vrem să intrăm în contact cu alte civilizații ! Zău, e de-a dreptul rușinos !

ALL : Ce-i asta ?

GENERALUL Ce ?

(*Se aude tot mai puternic un fluierat.*)

ALL : Este... este presemnalul de alarmă. Alarmă tip B.

GENERALUL : Alarmă ? Cum alarmă ? ! De ce ?

COLONELUL Înseamnă că cineva... (*meșterește la tabloul de bord*) cineva a intrat în camera...

GENERALUL : În ce cameră ?

(*Fulger puternic.*)

COLONELUL : Priviți la ecranul acesta, domnule general! (*Îi arată un ecran lateral.*) Racheta! Unica noastră rachetă nucleară... Se îndreaptă spre singura navă străină care-a mai rămas.

GENERALUL : Ați înnebunit?! Oprește-o!

COLONELUL : Imposibil!... E teleghidată, cu program. Se apropie, se apropie tot mai mult.

GENERALUL : Oprește! Fă ceva!!

COLONELUL : A lovit-o deja!... Ba nu! (*Uluit.*) Racheta a făcut un salt! Deviată! A fost deviată în ultima clipă. Se pierde acum în spațiu!

GENERALUL : Scut protector! Îți dai seama? Dispun și de scut protector. Maiorul, și pe asta trebuie să punem mina! Dacă reușești, te fac colonel!

COLONELUL (*îngrozit*) : Dacă nu ne vor lichida! Monstrul ăla de femeie! Locotenentul, ce-a putut să comită!

GENERALUL : Locotenentul? Auzi, creatura, eu o trimit să facă o cafea și... Adu-o numădecît aici, să vedem ce-a urmărit lansind racheta! (*Ușa grea se deschide.*)

ANN (*alb*) : N-a fost să fie.

GENERALUL : Ce-ai spus?

ANN : Am încercat să le dau o șansă.

COLONELUL : Să le dai... o șansă?! Ucigîndu-i?!

ANN : O șansă pentru cei din Alizar. Era unica soluție... Urâsc violența mai mult decît voi toți. Dar... aș fi distrus o navă, cîteva exemple de contaminare, demente, ucigașe, pentru a salva o planetă... de cel mai îngrozitor flagel... pe care nu-l cunoscuseră pînă azi... N-a fost să fie. Se vor întoarce acum pe planeta lor. Și vor face, vor face mereu, ce-au învățat de la noi. E cumplit, nu credeți?

COLONELUL (*îtpă*) : E cumplit ce-ai stricat, nemernico!

ANN (*scăzut, s-a așezat pe un fotoliu în prim-plan*) : Să vii de la mii de ani-lumină, căutînd „o lume rațională“! Și cînd în sfîrșit o găsești — grație unei erori de un grad —, să-nveți de la acea „lume rațională“...

GENERALUL : E nebună! Închide-o, închide-o imediat, colonelule, pe isterica asta, cine știe ce ne mai poate face! Tocmai acum, cînd eram pe punctul de-a obține o întoarcere triumfală!

VOCEA (*feminină, pronunță rar, foarte corect cuvintele*) : „Apel către nava străină“.

GENERALUL : Cine, cine le vorbește?

ALL (*plat*) : Nouă ne vorbesc. Pentru ei pentru ele, nava străină sîntem noi.

VOCEA : „Apel către nava străină. De ce ați încercat să ne distrugeți? Răspundeți, e foarte important să știm. Repet: e foarte important să știm!“

GENERALUL : Na! Acum ce le zicem?!

(*Îngrozit.*) Ce le zicem, colonelule? (*Se agită.*) O idee! Repede, altfel se duc pe copcă tratativele, anihilatoarele, ba ne termină într-o secundă și pe noi! O idee! Ah, unde-i ticălosul meu de maior!?

COLONELUL : Oh, dar e simplu, domnule general. Permiteți-mi numai să le răspund eu.

GENERALUL : Ce?! Ce vrei să le răspunzi?

COLONELUL : Ce ne învață istoria, domnule general!

GENERALUL : Ce istorie, Iepuraș amărit? (*Nevricos, panică în creștere.*) Cum ți-ai luat în echipaj o asemenea iresponsabilă, cum de-ai scăpat-o din ochi, de ce n-ai asigurat camera de lansare, cînd știai că-i vorba de-un posibil conflict interplanetar?! Ce, mă?! Ce să ne învețe istoria?

COLONELUL (*senin*) : Să ieși basma curată, dînd vina întotdeauna, cînd o încurci, pe altcineva. În cazul de față, vinovatul principal cred că e cel ce-a expedit-o pe iresponsabilă, din cameră, după cafea, într-un asemenea moment hotărîtor. Dar lucrurile, fiți liniștiți, vor fi prezentate... printr-o prismă corespunzătoare.

VOCEA : „Așteptăm răspunsul. Repet, așteptăm, încă, răspunsul!“

GENERALUL : Încă?! Și? Și după aia?!

COLONELUL : Îmi permiteți, vă rog, să răspund?

GENERALUL (*mirie*) : Ai grijă, numai, ce zici, colonelule!

COLONELUL (*apasă un buton*) : „Apel către nava din Alizar! Apel către nava din Alizar. Din curiozitate științifică, unica femeie a echipajului nostru a vrut să se convingă, să vadă cum funcționează scutul nostru protector, despre care i-ați vorbit căpitanului. Regretăm profund eroarea din capul ei, noi eram convinși de eficiența scutului protector. Dacă doriți, v-o punem la dispoziție pe vinovată. Generalul nostru ține să vă exprimăm sincerele sale regrete pentru nedoritul incident petrecut“ (*Se întoarce spre General.*) A fost bine?

GENERALUL (*oftat de ușurare*) : Să sperăm. Ai grijă, colonelule, de creatura asta. Dacă se spînzură, te livrez în locul ei.

ALL (*vag zimbitor*) : Dacă o vor cere însă, mă întreb cine va pilota nava noastră la întoarcere?

GENERALUL : Au să vină cinci, zece, douăzeci de nave după noi, te asigur! Gîndește-te mai bine cum să punem mina și pe planurile scutului protector!

ALL : E ciudat.

GENERALUL : Ce e, ce mai e iarăși ciudat?

ALL Vocea. E tot metalică, dar... e alta. Nu-i a Hotei — așa zicea că o cheamă —, cea care preluase conducerea ; care mi-a promis planurile anihilatoarelor în schimbul istoriei noastre planutare.

VOCEA : „Apel către nava străină. Vrem să nu facem o greșală. Nu ați intenționat deci să ne distrugeți ? Regrețați că ați expediat în direcția noastră încărcătura nucleară ? Răspundeți, e foarte important“.

GENERALUL Lasă-mă, lasă-mă acum pe mine, colonel ! *(Apasă butonul și spune grav.)* „Sint generalul care conduce expediția noastră. Puteți avea deplină încredere în cuvântul meu, în calitatea pe care o am nu mint niciodată. În mod absolut sigur, nu am intenționat să vă distrugem. Sincer vorbind, ne interesează schimburile culturale-științifice foarte mult. Aș vrea să am cinstea de a vorbi personal cu șefa voastră, pentru a definitivă tratativele asupra acestor fructuoase schimburi“. *(Decuplează.)* Nu le-am zis și eu bine ?

COLONELUL : Excelent, domnule general. Cred că acum totul e clar ca abisul din care vin.

GENERALUL Tot eu am să le vorbesc și în continuare. Cu șefa asta am să mă înțeleg, să vezi ! Dar de ce nu răspund ? *(Citeva clipe de așteptare.)*

VOCEA : „Am înțeles. Vom duce pe Alizar mesajul vostru. Adio !“

COLONELUL *(nedumerit)* : Cum ? Ce mesaj ? !

GENERALUL : Și de ce „adio“ ? Ce înțeleg prin „adio“ ? Colonele, ia legătura cu năbădăioasele astea, ce le-a apucat ? Pandalii de muieri ? ! Cum să plece tocmai acum, s-au țicnit ? !

ALL : Pleacă ! *(Privește la ecranul central, pe care punctul luminos palpită, s-a ridicat încet.)*

ANN *(țișnește de pe fotoliul ei, se apropie de ecran)* : Pleacă !

GENERALUL : Colonele, oprește-le, ce le-ai spus ? !

COLONELUL Eu, domnule general ? !

GENERALUL : Doar nu eu ! De ce s-au sifonat, nu înțeleg !

(Punctul crește în intensitate, halou violet, dispare apoi brusc.)

ANN Prea tirziu ; au plecat ! *(Ride cu o poftă ne bună.)*

GENERALUL : A înnebunit și-asta ? ! De ce ride ? ! Ce comunic ? ! Eu, ce-am să comunic eu acum Centrului, colonele, ce-o să comunicăm ? !...

ANN *(se răsucesce spre ei triumfătoare)* : Ați reușit ! *(Îi arată cu degetul.)* Ați reușit !

GENERALUL Ce... ce am reușit ?

ANN *Să le spulberați ultima speranță !* Au dorit să audă că voiam să-i distrugem, n-ați priceput ? ! Ar fi rămas, dacă aflau că măcar cineva de pe această navă a încercat să-i împiedice ! Pentru a nu duce pe Alizar războiul, „molima noastră“ ! Pe Hota au neutralizat-o, desigur ! O civilizație, o cultură milenar-pașnică nu poate fi anulată de primul contact cu niște demenți, domnule general !

COLONELUL : Cum ? Ce vorbești ? ! Păi Hota...

ANN : Nici de o descreierată ca Hota, care a fost un incident, care i-a dominat temporar ! O duc probabil s-o interneze sau s-o judece împreună cu mesajul dumneavoastră politicos ! *(Citeva clipe de tăcere, tinăra vine și se prăbușește parcă epuizată, dar fericită, pe fotoliul din prim-plan.)*

ALL *(scăzut)* : Chiar crezi că-i așa ?

ANN *(la fel de scăzut, obosită)* : Îmi place întotdeauna să sper.

ALL *(amar, scîrbit de el însuși)* : Altfel ar fi într-adevăr cumplit.

ANN Este cumplit, dragul meu... Că asemenea contacte... între, se pare, prea puținele lumi care izbutesc să ajungă la rațiune în Univers... sînt lăsate pe seama unor...

MAIORUL Apel către nava-bază. Apel către nava-bază.

GENERALUL *(tresare)* : Asta-i maiorul meu !

MAIORUL : Am intrat în legătură cu Centrul.

GENERALUL : Cee ? ! *(Apasă butonul emițătorului.)* Cine ți-a permis ? Ce-ai transmis, dezertorule ?

MAIORUL : Nu era nevoie să transmit. Grație... grație unui dispozitiv, Centrul a înregistrat cuvînt cu cuvînt discuțiile din nava dumneavoastră, inclusiv schimbul de mesaje cu nava din Alizar.

COLONELUL *(șoptit)* : Sintem pierduți.

MAIORUL : Soția dumneavoastră se află la Centru, domnule general !

GENERALUL *(printre dinți)* : Scorpia ! A prins momentul ! M-a terminat acum. Definitiv.

MAIORUL : Șeful Centrului vă transmite felicitări pentru tratativele pline de simț diplomatic și vă roagă să nu vă necăjiți pentru temporarul insucces !

GENERALUL : A ! Drăguța de nevas-tă-mea !

MAIORUL : Părerea Centrului e că un contact îndelungat cu aceste creaturi ignorante nu ar fi putut decît să ne bulverseze întregul sistem ! Ar fi putut să contamineze milioane de oameni !

GENERALUL : Asta-i perfect adevărat !

MAIORUL Pot să vă mai dau o veste bună.

GENERALUL : Încă una ? *(Apasă buto-*

- nul.) Ești colonel, maiorule ! Spune, dragul meu, spune !
- MAIORUL : Vă mulțumesc și vă felicit, domnule general ! Veți conduce trata-
țiile cu ființe mult mai serioase decât
creaturile din Alizar !
- GENERALUL : Ei, drăcie ! (*Incurcat, puțin
speriat.*) Tot eu ? (*Colonelului.*) Auzi,
dragă !
- MAIORUL : Un pilot bine verificat și trei
colonei specialiști în arta militară urcă
în aceste clipe pe o navă ce se va in-
drepta spre dumneavoastră. Îi luați la
bord împreună cu argumente științifi-
ce de prim ordin dispozitive „raza
mortii” de ultim tip, scoase direct din
arsenalul secret.
- GENERALUL (*înviorat, își freacă mil-
nule*) : Ei, așa da, așa da !
- MAIORUL : Ordinul e să porniți imediat
ce soșesc. Nu trebuie pierdută nici o
secundă. Înțelegeți din ce motiv, dom-
nule general !
- GENERALUL : Desigur. Dar unde... unde
să pornim ?
- MAIORUL : Centrul mi-a comunicat că
s-a primit un mesaj dintr-o altă civil-
izație. Vă dați seama ? A doua civiliza-
ție rațională despre care aflăm în-
tr-un timp uimitor de scurt ! Nava pe
care sunteți e cea mai modernă, cea
mai rapidă pe care-o avem.
- GENERALUL : Dragul meu, sint nerăb-
dător ! Cline, unde sint ăla, că plecăm
numai decît ! ?
- MAIORUL : Se află în punctul codificat
K-22-Z. Sint aproape la fel ca noi, ui-
mitor chiar de asemănători. O civili-
zație rațională sau soră, în orice caz.
Mesajul e imprimat pe o placă, pla-
neta se numește Terra !
- GENERALUL (*înduioșat*) : Terra !... Ce
frumos ! Terra !
- MAIORUL : Au bărbați și femei, deci și
conflicte și războaie trebuie să aibă.
Încă o dată felicitări, și succes, dom-
nule general ! Terminat.
- GENERALUL (*topit de fericire*) : Și răz-
boaie ! Colonele, îți dai seama ce... ce
perspective ni se deschid ? !
- COLONELUL (*nu prea entuziasmat, se
lasă încet într-un fotoliu*) Da... Da.
Vom avea ce... ce învăța unii de la
alții, în mod sigur !
- GENERALUL : Asta e cert, dragul meu.
Măntreb cam ce mijloace tehnice de
război or fi avînd ? Sper că vom face
niște schimburi de informații științifi-
ce înfloritoare ! Iar dacă au și femei,
acum să te vîd, colonele, să-ți vîd ta-
lentele de-a le smulge secrete !
- COLONELUL : Pe mine, domnule gene-
ral ? Ați fost poate greșit informat,
eu...
- GENERALUL : Am fost foarte exact in-
format, colonele, dar ai dreptate. Cred
că ne-ar trebui în expediția asta și
- vreo doi locotenenți ! (*Privire spre
Ann.*) Bărbați ! Că în privința dumi-
tale...
- COLONELUL : Cum adică... în privința
mea, domnule general ?
- GENERALUL : Ei lasă, c-o știu și pe-asta,
știu exact, în ultimul timp, cîte pa-
rale faci. Mi-a spus mie chiar săptămî-
nina trecută cineva ce fel de bărbat
mai ești.
- COLONELUL : Cum ? !... Cine... cine v-a
spus ? !
- GENERALUL : Nu fi prost, colonele !
(*Lui All și Ann.*) Și voi nu vă hliziți,
prăpădiților ! „Mogildeață”, „Moș Pa-
puc”, da ? Cîți oameni sint sub papuc,
îbușilor, ia spuneți ? Și cîți au coarne
pe lumea asta ?
- ANN : Nu cred că s-a făcut încă o sta-
tistică, domnule general.
- GENERALUL : Vă spun eu : mulți ! Dar
generali, im, generali sint ? Nu sint !
Eu da, pentru că eu urmăresc scopul.
Mă credeți un ramolit, da ? Ha, ha !
De oameni ca mine e nevoie, dacă
vrem să ne apărăm de idei „uma-
niste”, de „colectivism”, de „democra-
ție” ! De-aia Centrul m-a trimis aici,
de-aia, sincer vorbind, are încredere
să mă trimită spre planeta aia ! De
oameni ca mine e nevoie, care să știe
ce să ia, ce să fure, dacă trebuie, de
la alții !
- COLONELUL : Fără îndoială, domnule
general, fără îndoială ! Să și fure, si-
gur, de ce nu, dacă scopul...
- GENERALUL : Am surprins și de la uni-
sexuatele alea care-au fugit *ce era
esențial !* Eu am surprins ! Ideea ! La-
boratoarele noastre se vor pune pe
treabă. Vom avea nu niște roboți de-
reglabili, nici niște ființe „cu instinct
de conservare”, ci milioane, milioane
de ființe vii unisexuate, care, toate,
vor urmări scopul ! Atît, nimic altceva,
scopul ! Vom vinde la nevoie ideea și
celor de pe Terra ! Vom face, poate,
cu ei un pact ! Și ne vom avînta tot
mai departe în spații ! Să cucerim,
— poate împreună, pînă la momentul
oportun —, să supunem ori să distru-
gem tot ce ne va sta împotriva ! Ni se
deschide un viitor măret, ascultați-mă
pe mine ! Dar asta cere neapărat un
pahar ! Cred că ai ceva în cabina du-
mitale, colonele !
- COLONELUL : Desigur, domnule general.
Și eu... și eu simt nevoia să beau ceva.
(*Se ridică, ușor impleticit.*) Păcat doar
că s-a defectat Robi. Dacă l-ați fi vî-
zut ce impecabil servea ! Vă rog !
- GENERALUL : Poți veni și dumneata,
căpitane. Apropo, ai o nevastă nostimă,
dragă. Îți prevăd un viitor strălucit !
Da, da, strălucit ! Dacă nu vei fi tont,
desigur ! Pilotul, hm !... (*Seniorial.*)
Păpușă scumpă, pentru că trăiesc o zi

mare, poți... poți să-ți începi raportul de transfer.

ANN (*parcă absentă*) De transfer ? !

GENERALUL Ca supraveghetore a computerului ce dirijează spălarea veselei... diviziei a II-a ecuatoriale. Ți-l aprob imediat.

ANN (*indiferență, dezgust*) Vă mulțumesc, domnule general.

GENERALUL Hai, colonel !

COLONELUL : Vă rog, după dumneavoastră ! (*les amîndoi pe-o ușă.*)

ALL (*se apropie mai mult de locotenent, parcă amuzat*) : Pot să te felicit pentru noua funcție ?

ANN : Și eu, pentru viitorul dumatile strălucit ?

ALL Mulțumesc. Am și început să mă simt colonel ! La ce te gîndești ?

ANN ....„O planetă numită Terra“ !...Cum crezi că sînt ?

ALL : Pe deplin apti, probabil, pentru a face cu noi schimburi „cultural-științifice înfloritoare“ !

ANN (*stă pe fotoliul din prim-plan, răsucită, cu brațele pe spătar*) Ce „noroc“ pe capul lor, nu-i așa ?

ALL Și pe-al meu. Să mă nimeresc... (*rare*) pe cea mai modernă și rapidă navă a flotei noastre spațiale.

ANN (*aruncă o privire spre el, preferă să se facă că nu a înțeles*) Terra ! Au trimis... un mesaj spre stele !... Înseamnă, eu cred, că năzuiesc spre înalt ! Îmi pare rău că nu voi putea să le spun... Că noi...

ALL (*flegmatic*) : Că noi sîntem cei ce-au ratat prostește un contact cu lumea din Alizar. (*Vine lângă ea, o mîngie pe cap, zburîndu-i ciuful tuns scurt.*)

ANN : Da ! Dar aş fi adăugat voi nu trebuie să o faceți ! În acest univers... straniu, printre stele negre ce *înghit* constelații întregi, printre metagalaxii ce *înghit* și ele „micile“ galaxii... care ne-au transmis parcă setea lor lacomă, hidoasă, de distrugere și spectrul înspăimîntător al morții eterne, există o *șansă*, una poate la sute de miliarde, ca, străbătînd hăurile înghețate, de pe un pumn de noroi pe altul, printre ostili aștri gigantici... acel simbure mirific numit rațiune să se regăsească într-o altă formă ! Și să iște...

ALL (*cinic*) : Război între constelații ! Poate chiar haosul total !

ANN *Sau...* ceva menit să dea cu adevărat sens beznei, oribilelor abisuri indifferente, acelui ceasornic altminteri absurd care se cheamă Universul.

ALL (*plat*) : Dacă ar fi auzit poezioara asta, militariștii lor s-ar fi spînzurat toți, cu centrioarele ; profund rușinați.

ANN Poate nu au ! Poate acolo *nu sînt* militariști ! Dacă au supraviețuit, dacă nu au ajuns la autodistrugere, poate

au reușit să-l închidă în ospiciu pe toți nebunii ! Pe toți ce nu găsesc altă cale de afirmare decît ucigînd, ori îndemnînd la ucidere și oprimare ! Și oricum, eu m-aș fi adresat nu acelor demenți, ci... *celorlalți* ; infinit mai puternici.

ALL : „Infinit mai puternici“ ? !... Chiar crezi ?

ANN (*se ridică, se îndreaptă spre panoul central de comandă*) Nu te duci să bei un pahar cu ei, căpitane ?

ALL (*pentru prima dată, alt ton*) Mă cheamă All.

ANN (*se răsucește spre el, zimbătoare*) Asta se numește „familiarism“ ! Și e o încălcare *gravă* a regulamentului !... (*Alt ton.*) Pe mine — Ann.

ALL (*nemişcat, lângă fotoliul din prim-plan*) Și nu crezi, Ann, că singură ți-ar veni greu ?... Drumul pînă la Terra e lung. (*Se întoarce abia acum spre ea.*)

ANN (*atentă, pas înapoi, nu vrea să riște*) : Îți dai seama ce insinuezi ? (*Se retrage în spatele panoului de comandă, care e în centrul încăperii.*)

ALL De ce fugi ?

ANN Pentru că nu vreau să ratez a doua oară !

ALL (*suris, flegmatic*) : Știu. Cabina colonelului e și modulul de salvare al navei ! De-asta mă trimiteai acolo, nu ?

ANN (*lucid, privire în ochi, cu degetele pe clapele panoului*) N-am dreptul să risc decît viața mea, All.

ALL Corect. Să nu-i tirim deci într-o aventură, pe-o navă complet lipsită de... „argumente științifice“. (*Vine încet spre ea, privindu-se în ochi, el apasă, peste degetele ei, cîteva clape, panoul central se luminează treptat. Zeci de luminițe multicolore încep să sclipească, să alege, ordinatorul navei a intrat în funcțiune, pregătind decolarea.*) Ești gata ?

ROBI (*apare în ușa nișei lui, în mînă cu pistolul*) Depărtați-vă de panoul de comandă sau trag !

(*Brațele lui Ann cad, All face un pas înapoi.*)

ANN (*suris trist, închide ochii*) Am ratat încă o dată, All.

ALL (*lui Robi*) : Ce ți s-a năzărit ? Trece la locul tău !

ROBI : Inutil să negați ! Am auzit și înregistrat tot. Asta se cheamă trădare.

ALL : Te-ai dereglat ! Ce trădare ?

ROBI : Vreți să izolați modulul. Să fugiți cu cea mai rapidă și modernă navă, voi singuri, fără aprobare, spre acea lume nouă, necunoscută. Să încălcați deci ordinul. Cei ce încălcă ordinul, trădează și cei ce trădează

trebuie licheiați ! (Semn poruncitor cu brațul sting.) Acolo ! Fața la perete ! Amindoi !

ALL (pași relaxați spre perete) E o confuzie, Robi, dar... (Parcă amuzat.) Chiar dacă ai fi constatat o trădare, nu ne poți executa cît timp există un comandant aproape, căruia ai vreme să-i raportezi. Incalci ordinul, Robi ?

ROBI : Eu ? Niciodată ! Am să-i raportez ! (Vine cu pistolul întins amenințator spre ei, apasă un buton al mesei de comandă.) Domnule general, domnule colonel, odată cu dispariția navelor străine și a robotului subversiv care mă bruia, mi-am revenit complet. Raportez că...

ERALUL : Ei, bravo ! Dar... Căpitane, a revenit într-adevăr pe deplin acel Robi ?

ALL : E în perfectă stare de funcționare, domnule general, vă poate servi șampania, dacă-i porunciți.

GENERALUL : Exact asta voiam să spun. Vino încoace imediat, Robi, ne chinăm aici amindoi cu dopul sticlei ăsteia sofisticate, colonelul nu-i în stare de nimic !

ROBI : Permiteți-mi să raportez, domnule general ! S-a ivit...

GENERALUL : Ai zis că ți-ai revenit, da ? Ce. nu mai auzi ? ! Am spus să vii aici imediat !

ROBI : Domnule general, situația care a apărut...

GENERALUL : Ce-a apărut, dragă ? O nouă navă străină ?

ROBI : Nu, domnule general, dar...

GENERALUL : Atunci vino aici numai-decît, altceva, sincer vorbind, nu-i acum mai important decît sticlea de șampanie, știu eu mai bine ! Executarea !

(Se rade un declic, legătura a fost întreruptă. Robi a încremenit.)

ALL (pe tonul lui parcă mereu amuzat) : Cum se numește un militar care nu execută prompt și exact ordinele superiorilor, Robi ?

ROBI (scăzut, cu bărbia în piept) : ...Un trădător.

ALL : Și tu vrei să fii un trădător, Robi ?

ROBI (își ridică încet capul, privire spre All) : ...Nu... domnule căpitan.

ALL : Atunci pune pistolul la loc și servește șampania !

ROBI (privește la pistol, îl pune în toc) : Execut, domnule căpitan. (Crincen.) Dar regulamentele acestea ale voastre...

ALL (ridică un deget acuzator) : Comentezi regulamentele militare, Robi ? !

ROBI : ...Nu, domnule căpitan. (Se întoarce, merge spre ușa prin care au ieșit Generalul și Colonelul.)

ALL : Faza unu, Robi !

ROBI (se oprește, se întoarce spre ei încet, spune apoi pe alt ton) : Vă doresc o călătorie plăcută !... Și succes !... Scuzați-mă ! (Se întoarce, dispare pe ușă.)

ALL (apasă imediat un buton) : Modulul este acum se-pa-rat de navă. Îl vom catapulta după pornire... (O privește pe Ann în ochi.) Pornim ?

ANN : Ești sigur că vrei să vii cu mine ?

ALL : Tot atît de sigur cum sînt că la capătul călătoriei ne va aștepta o echipă de strașnici militari ; care vor trage în noi ; încă înainte de-a intra în contact. În cel mai bun caz, vor căuta mai întîi să ne captureze.

ANN : Eu cred că nu. Merită, oricum, să încercăm... Merită, All !

ALL : Oare ? !

ANN (notă de îndrăjire) : Îmi place întotdeauna să sper ! (Vine la panoul de comandă, apasă decisă o clapă. Fuga luminilor multicolore se accelerează, zgomot care să sugereze decolarea unei nave spațiale, lumina scade treptat, All și Ann rămîn două siluete nemișcate, față în față, de-o parte și de alta a panoului de comandă.)

C O R T I N A